

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ
(Мінекономіки)

вул. М. Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, тел. (044) 200-47-53, факс (044) 253-63-71,
E-mail: meconomy@me.gov.ua, http://www.me.gov.ua, код ЄДРПОУ 37508596

На № _____ від _____

Державна регуляторна служба
України

Щодо погодження проєкту наказу

Мінекономіки надсилає на розгляд проєкт наказу Міністерства економіки України «Про затвердження Вимог щодо безпеки під час експлуатації систем газопостачання» (далі – проєкт наказу).

Просимо розглянути проєкт наказу в десятиденний строк.

- Додатки: 1. Проєкт наказу на 62 арк. в 1 прим.;
2. Пояснювальна записка на 4 арк. в 1 прим.;
 3. Аналіз регуляторного впливу на 20 арк. в 1 прим.;
 4. Копія оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проєкту наказу на 1 арк. в 1 прим.

Виконувач обов'язків Міністра

Олексій СОБОЛЕВ

Каневець-Цибулько Тетяна, 200-47-73*4135#

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Соболев Олексій Дмитрович**

Сертифікат 6FA97849F1B2570D04000000C79A0000D6EF0100

Дійсний з 13.06.2023 15:57:00 по 13.06.2025 15:57:00

Мінекономіки

4703-05/91428-03 від 18.12.2024 23:02

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ
(Мінекономіки)

НАКАЗ

Київ

№ _____

**Про затвердження Вимог щодо
безпеки під час експлуатації
систем газопостачання**

Відповідно до статті 28 Закону України «Про охорону праці», пункту 9 Положення про Міністерство економіки України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20 серпня 2014 року № 459 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 17 лютого 2021 року № 124),

НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Вимоги щодо безпеки під час експлуатації систем газопостачання, що додаються.
2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 15 травня 2015 року № 285 «Про затвердження Правил безпеки систем газопостачання», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 08 червня 2015 року за № 674/27119.
3. Департаменту праці забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Соболев Олексій Дмитрович**

Сертифікат 6FA97849F1B2570D04000000C79A0000D6EF0100

Дійсний з 13.06.2023 15:57:00 по 13.06.2025 15:57:00

Мінекономіки

4703-05/91428-03 від 18.12.2024 23:02

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра економіки України згідно з розподілом обов'язків.

Виконувач обов'язків Міністра
економіки України

Олексій СОБОЛЕВ

4703

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства економіки України
року № _____

Вимоги щодо безпеки під час експлуатації систем газопостачання

I. Загальні положення

1.1. Сфера застосування

1.1.1. Ці Вимоги поширюються на всіх суб'єктів господарювання незалежно від форми власності та організаційно-правової форми, діяльність яких пов'язана з монтажем, демонтажем, налагодженням, експлуатацією, ремонтом, технічним обслуговуванням та реконструкцією систем газопостачання, а також роздрібною торгівлею скрапленим вуглеводним газом у балонах.

1.1.2. Ці Вимоги встановлюють вимоги безпеки до експлуатації систем газопостачання природним газом та/або біометаном, що за своїми фізико-хімічними характеристиками відповідає природному газу, з надлишковим тиском не більше ніж 1,2 МПа, а також скрапленим вуглеводневим газом з надлишковим тиском не більше ніж 1,6 МПа.

1.1.3. Ці Вимоги не встановлюють вимог до:

- технологічних газопроводів і газового обладнання хімічних, нафтохімічних, нафтодобувних, нафтопереробних виробництв, підприємств чорної металургії та об'єктів газотранспортної системи;
- дослідних і експериментальних агрегатів та установок, а також установок, що використовують енергію вибуху повітряних сумішей, та установок для отримання захисних газів;
- газового обладнання та пересувних газовикористовуючих установок автомобільного та залізничного транспорту, річкових, морських і повітряних суден;
- автомобільних газонаповнювальних компресорних і суміщених станцій для заправлення автомобілів стисненим природним газом і рідким паливом;

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Соболев Олексій Дмитрович**

Сертифікат 6FA97849F1B2570D04000000C79A0000D6EF0100

Дійсний з 13.06.2023 15:57:00 по 13.06.2025 15:57:00

Мінекономіки

4703-05/91428-03 від 18.12.2024 23:02

систем газопостачання для забезпечення споживачів природними горючими газами нафтових, газових і газоконденсатних родовищ та газоповітряними сумішами на їх основі з надлишковим тиском понад 1,2 МПа, а також скрапленими вуглеводневими газами з надлишковим тиском понад 1,6 МПа;

побутових споживачів, об'єкти яких підключені до газорозподільних систем.

1.2. Терміни та визначення понять

1.2.1. У цих Вимогах терміни вживаються в таких значеннях:

власник – юридична особа, фізична особа або фізична особа – підприємець, яка на законних підставах володіє та користується об'єктом, зокрема газовими мережами або об'єктом газорозподільної системи;

вогнєві роботи – виробничі операції, пов'язані із застосуванням відкритого вогню, іскроутворенням та нагріванням до температур, які можуть викликати загоряння матеріалів та конструкцій (електро- та газозварювання (різка)), бензогасорізка, роботи з використанням паяльних ламп, переносних горнів;

газорозподільне підприємство (оператор ГРМ) – суб'єкт господарювання, що на підставі ліцензії здійснює діяльність з розподілу природного газу газорозподільною системою, яка перебуває в його власності або користуванні відповідно до законодавства, та здійснює щодо неї функції оперативно-технологічного управління;

засіб вимірювальної техніки та автоматики – технічний засіб, який застосовується під час вимірювання і має нормовані метрологічні характеристики;

інвентарна заглушка – від'ємна деталь (різьбова або фланцева), яка забезпечує герметичне закриття труби, отворів, штуцерів або бобишок; листові заглушки повинні мати хвостовик;

капітальний ремонт – роботи із заміни ділянок газопроводів, які стали непридатними, зношених вузлів, деталей, конструкцій, а також роботи з ремонту основних конструкцій будівель, обладнання, споруд і пристроїв систем газопостачання, у тому числі фарбування;

комбінований будинковий регулятор тиску газу – регулятор тиску для постачання газом низького тиску одного або декількох споживачів при витраті не більше ніж 10 м³/год та вхідному тиску до 0,6 МПа, у якому скомпоновані і незалежно працюють пристрої: безпосередньо регулятор тиску, запобіжно-запірний клапан та запобіжно-сکیدний клапан;

комплексне приладове обстеження – комплекс робіт з обстеження газопроводу без його розкриття за допомогою приладів, до складу яких входять роботи з визначення місцезнаходження газопроводу, глибини залягання за необхідності, перевірки герметичності та виявлення місць пошкоджень захисного покриття;

орендар (наймач) – фізична або юридична особа, яка бере в тимчасове користування нерухоме або рухоме майно. У договорі оренди – це сторона, якій передано майно в оренду за окрему плату в тимчасове користування, де друга сторона – це орендодавець, який передає в оренду майно для орендаря;

охоронна зона об'єктів газорозподільної системи – територія, обмежена умовними лініями вздовж наземних, надземних і підземних газопроводів та їх споруд, завширшки 2 метри по обидва боки від крайніх елементів конструкції розподільних газопроводів та не менше ніж 10 метрів по периметру обладнання, наземних споруд і будівель, на якій обмежується провадження господарської та іншої діяльності;

поточний ремонт – ремонт, призначений для постійного підтримування працездатності систем газопостачання, усунення дефектів і виходу газу, виявлених під час технічного обслуговування, комплекс операцій з розбиранням, відновленням або заміною деталей, вузлів, обладнання, агрегатів;

режим консервації – режим, за якого газопроводи газовикористовуючої установки (обладнання, посудини) звільнені від газу, пропарені (продуті інертним газом), захищені від корозії, відключені за допомогою інвентарних заглушок;

газорозподільна система – технологічний комплекс, що складається з організаційно і технологічно пов'язаних між собою об'єктів, призначених для розподілу природного газу від газорозподільних станцій безпосередньо споживачам;

система газопостачання – технічний комплекс, до складу якого входять:

газопроводи, споруди і пристрої на них;

газовикористовуючої установки, резервуарні, групові та індивідуальні установки скраплених вуглеводневих газів, а також газифіковані громадські будинки;

пункти редукування газу;

вузли обліку газу;

газифіковані промислові, сільськогосподарські та інші підприємства, котельні;

засоби електрохімічного захисту від корозії;

пристрій – сукупність технічних засобів, окремий технічний засіб або його складова частина, які призначені для виконання однієї або кількох заданих функцій (наприклад засувка, компенсатор тощо);

технічне обслуговування – комплекс робіт, які дають змогу утримувати систему газопостачання в справному стані. Під час технічного обслуговування здійснюються контроль за технічним станом шляхом обходів (періодичних оглядів), поточні ремонти, перевірка на загазованість, виявлення місць витoku газу, очищення, змащення, регулювання та інші операції з утримання працездатності і справності системи газопостачання;

технічне обстеження – комплекс планових робіт з визначення технічного стану систем газопостачання;

періодичний огляд – обхід газопроводів і споруд на них з метою проведення візуального огляду та за допомогою приладів стану газового обладнання та засобів електрохімічного захисту, а також перевірки їх герметичності.

Інші терміни вживаються у значеннях, наведених у Законах України «Про ринок природного газу», «Про альтернативні види палива», Кодексі газорозподільних систем, затвердженому постановою Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, від 30 вересня 2015 року № 2494, зареєстрованому в Міністерстві юстиції України 06 листопада 2015 року за № 1379/27824, Порядку проведення огляду, випробування та експертного обстеження (технічного діагностування) машин, механізмів, устаткування підвищеної небезпеки, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 26 травня 2004 року № 687.

1.2.2. У цих Вимогах позначення та скорочення вживаються в таких значеннях:

- АДС – аварійно-диспетчерська служба;
- АЦЗГ – автомобільна цистерна для скрапленого вуглеводневого газу;
- ГБУ – групова балонна установка скрапленого вуглеводневого газу;
- ГНП – газонаповнювальний пункт;
- ГНС – газонаповнювальна станція;
- ГРП – газорегуляторний пункт;
- ГРПБ – газорегуляторний пункт блоковий;
- ГРС – газорозподільна станція;
- ГРУ – газорегуляторна установка;
- ЕХЗ – електрохімічний захист;
- ЗВТіА – засіб вимірювальної техніки і автоматизації;
- ЗЗК – запобіжно-запірний клапан;
- ЗЗП – запобіжно-запірний пристрій;
- ЗІЗ – засоби індивідуального захисту;
- ЗП – запалювальний пристрій;
- ЗСК – запобіжно-скридний клапан;
- КБРТ – комбінований будинковий регулятор тиску газу;
- КВП – контрольно-вимірювальний пристрій;
- КПО – комплексне приладове обстеження;
- НКМЗ – нижня концентраційна межа займання;
- ПІВ – пальники інфрачервоного випромінювання із світлими випромінювачами;
- ПОБ – пункт обміну балонів;
- ПРГ – пункт редукування газу;
- ПСБ – проміжний склад балонів;
- СВГ – скраплений вуглеводневий газ;
- ТЕС – теплова електростанція;
- ШГРП – шафний газорегуляторний пункт.

1.3. Загальні вимоги до експлуатації систем газопостачання

1.3.1. Власник (орендар / наймач) повинен забезпечити утримання систем газопостачання відповідно до вимог чинного законодавства України.

1.3.2. Власник (орендар / наймач) відповідає за технічний стан і безпечну експлуатацію газопроводами, газовими приладами, димовими та вентиляційними каналами.

1.3.3. У разі економічної недоцільності утворення газової служби (відділу, групи) системи газопостачання власників (орендарів / наймачів) можуть передаватися за договором на експлуатацію та/або технічне обслуговування організації, що здійснює господарську діяльність у цій сфері і має право на виконання таких робіт та експлуатацію систем газопостачання.

Про укладення та розірвання договору на експлуатацію та/або технічне обслуговування системи газопостачання з іншим суб'єктом господарювання, власник (орендар / наймач) повідомляє про це територіальний орган центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, протягом 15 календарних днів з дати укладення або розірвання такого договору.

Повідомлення повинно містити відомості про обраного виконавця робіт, з яким укладено договір, адреси газифікованих об'єктів та дати початку та закінчення дії договору на експлуатацію та/або технічне обслуговування системи газопостачання.

Організація, з якою укладено договір на технічне обслуговування та експлуатацію системи газопостачання, забезпечує дотримання вимог законодавства про охорону праці.

II. Вимоги безпеки під час проведення передпускових та пускових робіт систем газопостачання

2.1. До прийняття в експлуатацію систем газопостачання установки і газопроводи повинні бути випробувані на міцність і щільність. При введенні в експлуатацію (до пуску газу) обладнання і газопроводи повинно бути проведено контрольне опресовування.

2.2. Суб'єкти господарювання до початку спорудження, монтажу і наладки об'єктів систем газопостачання повинні подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, такі відомості:

назва і адреса об'єкта, його технічна характеристика та відомча належність;

назва будівельно-монтажної організації, яка здійснює будівництво об'єкта системи газопостачання.

До відомостей додається проектна документація на будівництво, якій проведено експертизу відповідно до вимог чинного законодавства.

2.3. Пуск газу на об'єкти систем газопостачання здійснюється після прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів у порядку, визначеному законодавством.

2.4. На об'єктах систем газопостачання, що не введені в експлуатацію протягом 6 місяців з дня їх останнього випробовування, необхідно провести повторні випробовування на герметичність газопроводів, перевірити роботу установок ЕХЗ, стан димовідвідних та вентиляційних систем, комплектність і справність газового обладнання, арматури, засобів вимірювання, автоматизації, сигналізації та протиаварійного захисту.

2.5. Перед заповненням резервуарів, газопроводів СВГ, пуском котелень та інших агрегатів та установок повинно бути забезпечено приймання обладнання для випробовування, введення в дію автоматичних засобів контролю та управління, протиаварійних і протипожежних засобів.

На час комплексного випробування організовується цілодобове чергування персоналу для нагляду за станом технологічного обладнання і вжиття заходів щодо своєчасного усунення несправностей і витoku газу та забезпечення безпеки під час виконання пусконаладжувальних робіт.

2.6. Забороняється прийняття в експлуатацію незакінчених будівництвом об'єктів систем газопостачання, у тому числі підземних сталевих газопроводів і резервуарів, не забезпечених ЕХЗ від корозії.

Підключення новозбудованого газопроводу до існуючої розподільної газової мережі, продувка, пуск газу та проведення комплексного випробування (пусконаладжувальних робіт) виконуються після підписання акта приймання газообладнання для проведення комплексного випробування (пусконаладжувальних робіт) за формою згідно з додатком Н (обов'язкового) до Кодексу 2:2021 Газорозподільчі системи. Рекомендації щодо проектування, будівництва, контролювання за будівництвом, уведення та виведення з експлуатації газорозподільчих систем.

2.7. За наявності на підприємстві газової служби пуск газу на газове та газовикористовуюче обладнання здійснює газова служба підприємства. Пуск газу погоджується з газорозподільним підприємством.

Для пуску газу і налагодження газового та газовикористовуючого обладнання допускається залучення суб'єктів господарювання, які мають право на виконання таких робіт.

Пуск газу як первинний, так і наступні в процесі експлуатації, в системи газопостачання виконується газорозподільним підприємством (оператором ГРМ) до межі балансової належності разом з газовою службою підприємства

або суб'єктом господарювання, який має право на виконання таких робіт, та за замовленням власника (орендаря / наймача) після укладання договору на технічне обслуговування прийнятого в експлуатацію об'єкта та відповідних договорів з газотранспортними, газорозподільними і газопостачальними підприємствами.

2.8. Підключення новозбудованих громадських будинків, підприємств комунального та побутового обслуговування населення до системи газопостачання здійснює газорозподільне підприємство, яке має право на виконання таких робіт.

2.9. Для прийнятих в експлуатацію та підключених об'єктів системи газопостачання власник (орендар / наймач) забезпечує проведення технічного обслуговування, технічного обстеження, оцінки та паспортизації технічного стану об'єктів систем газопостачання, визначення можливості подальшої експлуатації газопроводів, здійснення запобіжних заходів для безаварійної експлуатації об'єктів систем газопостачання відповідно до вимог Порядку технічного огляду, обстеження, оцінки та паспортизації технічного стану, здійснення запобіжних заходів для безаварійного експлуатування систем газопостачання, затвердженого наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 24 жовтня 2011 року № 640, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 21 листопада 2011 року за № 1326/20064.

2.10. На розподільні газопроводи та споруди на них (ПРГ (крім КБРТ), засоби електрохімічного захисту газопроводів від корозії) необхідно складати експлуатаційні паспорти.

У паспорті зазначаються основні технічні характеристики об'єктів систем газопостачання, а також дані про їх ремонт, реконструкцію, заміну обладнання тощо.

2.11. Надземні, наземні і внутрішні газопроводи, а також арматура повинні бути захищені від атмосферної корозії відповідно до вимог нормативних документів та проектних рішень.

На газопроводах підприємств, котелень, ПРГ (крім КБРТ), ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП повинно бути позначення напрямку потоку газу, на запірній арматурі – напрямок обертання або переміщення важеля при відкритті і перекритті арматури.

2.12. Вимоги стосовно проектування будівель, споруд, технологічного обладнання, устаткування та їх конструкцій, що експлуатуються на об'єктах систем газопостачання, зокрема, під час їх будівництва, реконструкції, реставрації, капітального ремонту, технічного переоснащення визначаються державними будівельними нормами, затвердженими центральним органом

виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері будівництва.

Суб'єкти та об'єкти нормування в будівництві визначаються Законом України «Про будівельні норми».

III. Вимоги безпеки під час експлуатації систем газопостачання (природний газ)

3.1. Вимоги безпеки під час експлуатації газопроводів і споруд

3.1.1. Технічний стан зовнішніх газопроводів (підземних, наземних, надземних), споруд і пристроїв на них повинен контролюватись власником (орендарем / наймачем) комплексно, шляхом проведення періодичного огляду (обходу), технічного обстеження, у тому числі комплексного приладового обстеження, вимірювання захисних потенціалів і перевірки ефективності роботи засобів ЕХЗ.

Проведення періодичного огляду встановлюється власником (орендарем / наймачем) або організацією, що здійснює експлуатацію на договірних засадах, залежно від технічного стану газопроводів, корозійної активності ґрунтів і ефективності засобів ЕХЗ, тиску газу, наявності сигналізаторів загазованості в підвалах, виду місцевості та щільності її забудови, пори року.

Результати періодичних оглядів, а також відомості про заміну запірної арматури, компенсаторів, а також виконані роботи під час капітального або поточного ремонту, виконані аварійні роботи необхідно вносити до відповідної експлуатаційної документації підприємства.

3.1.2. Під час періодичного огляду надземних газопроводів необхідно перевіряти відсутність витоків газу. Зовнішній стан газопроводу перевіряють візуально: стан опор та кріплень, компенсаторів, контурів заземлення, провисання труб, стан запірних пристроїв, ізолювальних фланцевих з'єднань, наявність діелектричних підкладок, стан захисного пофарбування, стан ізоляційного покриття в місцях виходу газопроводів із землі (при переходах з підземної ділянки на надземну).

3.1.3. Під час періодичного огляду підземних та наземних газопроводів (як сталевих, так і з поліетиленових труб) необхідно виконувати огляд трас цих газопроводів з метою виявлення витоків газу за зовнішніми ознаками та за допомогою приладів.

На відсутність витоків газу підлягають перевірці всі газові колодязі і контрольні трубки, а також колодязі, камери інших підземних комунікацій, підвали будинків, шахти, колектори, підземні переходи, розташовані на відстані до 15 м з обох сторін від осі газопроводу; перевіряється стан вказівних знаків систем газопостачання; очищаються кришки газових колодязів і коверів від

снігу, льоду і забруднень; оглядається стан земляного покриття вздовж траси газопроводу з метою виявлення можливих обвалів ґрунту чи його розмивів.

Контролюється виконання земляних і будівельних робіт, які проводяться в смузі 15 м по обидві сторони від осі газопроводу, з метою попередження та запобігання його пошкодженню.

Контролюється складування матеріалів і обладнання, садження дерев, влаштування стоянок автотранспорту, будування гаражів та інших споруд (у тому числі і тимчасових) у межах охоронної зони об'єктів системи газопостачання.

Виявляється зведення будівель та споруд, у тому числі тимчасових, з порушенням нормативного зближення з газопроводами згідно з вимогами будівельних норм. Водночас повинен перевірятися шляхом зовнішнього огляду стану засобів електрохімічного захисту.

З метою проведення періодичного огляду та виконання ремонтних робіт на газопроводі, прокладеному транзитом по території іншого підприємства, його власник (орендар / наймач) повинен забезпечити доступ до цього газопроводу працівникам експлуатуючої організації.

3.1.4. Під час проведення періодичного огляду (обходу) трас підземних газопроводів забороняється:

опускатися в шахти, колектори, колодязі та інші підземні споруди;

користуватись відкритим вогнем біля підвалів, колодязів, шахт, колекторів та інших підземних споруд.

3.1.5. У разі виявлення в 15-метровій смузі по трасі газопроводу загазованості підземних споруд працівник зобов'язаний повідомити АДС, ужити заходів щодо провітрювання загазованих підвалів, перших поверхів будівель, колодязів, камер, інших підземних споруд у радіусі 50 м від газопроводу.

До приїзду аварійної бригади необхідно попередити працівників про загазованість та неприпустимість користування відкритим вогнем, електроприладами та засобами мобільного зв'язку.

У разі виявлення газу на межі 50-метрової зони перевірку на загазованість продовжують за межами цієї зони.

3.1.6. Періодичність проведення періодичних оглядів (обходів) трас підземних газопроводів установлюється власником (орендарем / наймачем) залежно від технічного стану газопроводів, корозійної активності ґрунтів і ефективності засобів ЕХЗ, тиску газу, наявності сигналізаторів загазованості в підвалах, виду місцевості та щільності її забудови, пори року, але не рідше ніж зазначено в додатку 1.

3.1.7. Періодичний огляд трас газопроводів у населених пунктах проводиться бригадою в складі не менше ніж два працівники.

У незабудованій частині населеного пункту, а також поза проїжджою частиною доріг за відсутності в 15-метровій зоні по обидва боки від осі газопроводу колодязів, інших підземних споруд (комунікацій) допускається проведення обходу одним працівником.

3.1.8. Працівникам, які здійснюють періодичні огляди, надаються під розписку маршрутні карти трас газопроводу, на яких повинні бути зазначені схеми трас з прив'язками розміщення газопроводів, споруд і пристроїв на них (колодязів, контрольно-вимірювальних пунктів, контрольних трубок тощо), а також розташовані на відстані до 15 м від них будівлі та інші надземні споруди із зазначенням підвалів і напівпідвалів, підземних комунікацій та їх колодязів, камери і шахти, які підлягають перевірці на загазованість. Маршрутні карти необхідно постійно уточнювати та коригувати.

Перед допуском до першого періодичного огляду (обходу) працівники повинні ознайомитися з трасою газопроводу на місцевості.

3.1.9. З метою забезпечення безпечних умов експлуатації та виключення можливості пошкодження газорозподільної системи вздовж її траси в межах охоронної зони завширшки 2 м з обох боків від зовнішньої стінки газопроводу в плані не допускаються:

обмеження доступу обслуговуючого персоналу у світлу пору доби, а в разі аварійної ситуації – цілодобово;

складування матеріалів і устаткування;

ведення земляних та будівельно-монтажних робіт;

садіння дерев;

улаштування стоянок автотранспорту, гаражів та інших споруд, у тому числі тимчасових.

Технічні смуги для ГРП, ШГРП дорівнюють не менше ніж 10 м по периметру цих споруд.

3.1.10. Власники суміжних підземних комунікацій, прокладених на відстані до 50 м по обидва боки від осі газопроводу, зобов'язані забезпечити своєчасне очищення кришок колодязів і камер від забруднення, снігу і льоду та наявність у них отворів діаметром не менше ніж 15 мм для перевірки на загазованість.

3.1.11. Підземні (з металевих і поліетиленових труб), надземні та наземні газопроводи підлягають технічному обстеженню, в тому числі комплексному приладовому обстеженню.

3.1.12. Під час проведення технічного обстеження, у тому числі КПО, підземних сталевих, поліетиленових газопроводів та наземних і надземних газопроводів необхідно:

визначати місцезнаходження і глибину закладення газопроводу (тільки для підземних);

визначати герметичність газопроводу;

здійснювати обстеження газопроводів на наявність корозії;

визначати стан захисного ізоляційного покриття та електропотенціалу для підземних сталевих газопроводів;

визначати якість зварних з'єднань (за необхідності).

Перевірку щільності та виявлення місць пошкодження ізоляції під час КПО необхідно здійснювати до промерзання та після повного відтаювання ґрунту.

3.1.13. КПО підземних сталевих газопроводів необхідно здійснювати:

уперше – через рік після введення в експлуатацію;

не рідше ніж один раз на 5 років за тривалості експлуатації до 25 років для таких, що перебувають у в задовільному технічному стані та нормальних геологічно-корозійних умовах;

не рідше ніж один раз на 3 роки за експлуатації понад 25 років для таких, що перебувають у в задовільному технічному стані та нормальних геологічно-корозійних умовах;

не рідше ніж один раз на рік за тривалості експлуатації понад 25 років для таких, що перебувають у складних геологічно-корозійних умовах (сейсмічність понад 6 балів, підроблювані території), мають захисне покриття типу «нормальне», включені до плану капітального ремонту або заміни.

На газопроводах, що мають захисне ізоляційне покриття нижче ніж для типу «дуже посилене», в доповнення до КПО проводиться контрольне шурфування для виявлення стану труб і якості зварних стиків зовнішнім оглядом.

КПО стану поліетиленових газопроводів проводиться у строки, що встановлені для обстеження сталевих газопроводів.

3.1.14. Позачергові КПО газопроводів необхідно проводити:

у разі, якщо строк експлуатації перевищує для сталевих газопроводів – 40 років, для поліетиленових – 50 років;

у разі виявлення нещільності чи розривів зварних стиків, наскрізних корозійних пошкоджень;

у разі зниження величини потенціалу «газопровід-земля» до значень, нижчих мінімально припустимих, за умови перерви в роботі електрозахисних установок понад 1 місяць – у зонах впливу блукаючих струмів і понад 6 місяців – в інших випадках.

3.1.15. Обстеження підземних сталевих газопроводів з метою визначення стану захисного ізоляційного покриття і металу трубопроводу, де використання приладів через індустриальні перешкоди неможливо, виконується шляхом розкриття на газопроводах контрольних шурфів розміром не менше ніж

1 x 1,5 м через кожні 500 м, але не менше одного шурфу на кожну балансову ділянку газопроводу, що обстежується, за його довжини до 500 м і на кожні 200 м – для внутрішньоквартального газопроводу, але не менше одного шурфу на двір або квартал.

Обстеження газопроводу здійснюють по всій його довжині, особливо на корозійно небезпечних ділянках, у місцях перетинів газопроводів з іншими підземними комунікаціями та біля конденсатозбірників. Місце відкриття контрольних шурфів, їх кількість у зонах індивідуальних перешкод визначає газорозподільне підприємство або газова служба підприємства.

3.1.16. Перевірку герметичності (газоіндикаторами) і виявлення місць витоку газу (газоаналізаторами) з підземних газопроводів у період промерзання ґрунту, а також на ділянках, розташованих під удосконаленим покриттям доріг, необхідно проводити шляхом буріння свердловин (або шпилькуванням) із подальшим відбиранням проб повітря високочутливими приладами з мінімальним порогом чутливості не менше ніж 1×10^{-3} об'ємних відсотків (0,001 %).

На розподільних газопроводах і вводах свердловини бурять біля стиків. За відсутності схеми розташування стиків свердловини повинні буритися через кожні 2 м.

Глибина буріння їх у зимовий період повинна бути не менше ніж глибина промерзання ґрунту, а в теплу пору року – відповідати глибині прокладання труби. Свердловини закладають на відстані не менше ніж 0,5 м від стінки газопроводу.

У разі використання високочутливих газошукачів допускається зменшення глибини свердловин і розміщення їх по осі газопроводу за умови, що відстань між верхом труби і дном свердловини буде не менше ніж 0,4 м.

Для газопроводів, розташованих під удосконаленим покриттям доріг (тротуарна плитка, асфальтове або бетонне покриття), глибина буріння свердловин повинна перевищувати товщину дорожнього покриття на 0,10 – 0,15 м.

3.1.17. Застосування відкритого вогню для визначення наявності газу в свердловинах не допускається.

3.1.18. Технічний стан поліетиленових газопроводів (труб та з'єднань) і стан захисного ізоляційного покриття сталевих ділянок поліетиленового газопроводу визначають шляхом розкриття на газопроводах контрольних шурфів.

На 1 км розподільних газопроводів перевіряють не менше однієї сталеві ділянки. Для можливості огляду стиків з'єднань поліетиленового газопроводу з сталевією ділянкою розмір шурфу повинен бути не менше ніж 1,5 x 2,0 м над стиками з'єднань. Відкриття шурфів виконують за допомогою механізмів або вручну.

При механізованому відкритті шурфів шар ґрунту над газопроводом товщиною до 0,3 м необхідно вилучати вручну з додержанням заходів для запобігання ушкодженню газопроводу.

3.1.19. Перевірка герметичності підземних сталевих і поліетиленових газопроводів здійснюється приладами при робочому тиску газу. При відключенні газопроводу від мережі перед повторним заповненням газом герметичність перевіряють опресовуванням повітрям.

3.1.20. Обстеження підводних переходів (через судноплавні річки) газопроводів необхідно проводити не рідше ніж один раз на 5 років. При обстеженні уточнюються їх місце розташування, глибина залягання, герметичність, баластування, стан покриття (ізоляції, футерування).

Інформація про виконані роботи та результати обстеження заноситься до паспорта газопроводу.

3.1.21. У разі виявлення загазованості в підвалах, підпіллях будівель, колекторах, підземних переходах, галереях газопроводи негайно відключаються. До усунення витоків газу експлуатація їх забороняється.

3.1.22. Для тимчасового припинення витoku газу на зовнішніх газопроводах допускається накладати муфту або хомут, які забезпечують герметичність місця витoku, за умови їх щоденного огляду.

3.1.23. У разі механічних пошкоджень сталевих підземних газопроводів та їх зміщень одночасно з проведенням робіт з ліквідації витоків газу необхідно відкривати і перевіряти фізичним методом контролю найближчі з обох боків від місця пошкодження зварні стики.

У разі виявлення дефектів у суміжних стиках відкривається і перевіряється фізичними методами контролю наступний стик газопроводу.

3.1.24. Пошкоджені (дефектні) зварні стики, наскрізні корозійні і механічні пошкодження сталевих газопроводів, каверни завглибшки понад 30 % товщини стінки труби необхідно ремонтувати шляхом вирізання дефектних ділянок і вварювання котушок довжиною, що відповідає діаметру труби, але не менше ніж 200 мм, або шляхом улаштування на зварюванні підсилювальних бандажів.

Зварні стики і зварні шви, що виконані під час ремонту підземних сталевих газопроводів, необхідно перевіряти фізичними методами контролю.

3.1.25. До зварювання сталевих газопроводів допускаються атестовані зварники.

3.1.26. У разі пошкодження зварних з'єднань поліетиленових газопроводів, а також у разі механічних пошкоджень труб ремонт необхідно виконувати

шляхом вирізання дефектних ділянок і вварювання поліетиленових катушок завдовжки не менше ніж 500 мм із застосуванням терморезисторного зварювання або застосування спеціальних поліетиленових деталей для зварювання в стик.

У разі виявлення нещільностей у нероз'ємних з'єднаннях поліетиленових труб зі сталевими ці з'єднання (перехід поліетилен – сталь) вирізають і замінюють новими.

Якість ремонтних робіт визначають зовнішнім оглядом і перевіркою герметичності приладовими методами, мильною емульсією або пневматичним випробуванням.

3.1.27. Перед початком ремонтних робіт на сталевих підземних газопроводах, пов'язаних з роз'єднанням газопроводу (заміна запірної арматури, знімання і встановлення заглушок і прокладок, вирізання стиків), необхідно вимкнути засоби електрозахисту і встановити на роз'єднувальних ділянках газопроводу шунтувальні перемички з кабелю (сталь, алюміній) перерізом не менше ніж 25 мм² (за умови відсутності стаціонарно встановлених шунтувальних перемичок) з метою запобігання іскроутворенню від дії блукаючих струмів.

За неможливості встановлення шунтувальної перемички зазначені роботи необхідно проводити після продування газопроводу повітрям.

3.1.28. Дефекти захисних покриттів на газопроводах, що розташовані в зоні дії блукаючих струмів та поблизу будівель з можливим скупченням людей, необхідно ліквідувати не пізніше ніж через два тижні після їх виявлення.

3.1.29. Перед початком робіт ударних механізмів і землерийної техніки поблизу підземного газопроводу працівники, що виконують земляні роботи, зобов'язані виявити фактичне місце розташування газопроводу шляхом шурфування вручну в присутності представника газорозподільного підприємства.

Ударні механізми для розпушування ґрунту можливо застосовувати на відстані не ближче ніж 3 м від підземного газопроводу, а механізми, що здатні значно відхилитися від вертикальної осі (куля, клин-баба тощо), – на відстані не ближче ніж 5 м.

Забивання паль (шпунтів) допускається проводити на відстані не ближче ніж 30 м від газопроводу.

За необхідності забивання паль (шпунтів) на відстані менше ніж 30 м від газопроводу (але не ближче ніж 10 м) стики газопроводу повинні бути відкриті на всій довжині забивання паль (шпунтів) з урахуванням наявності 20 м від крайніх паль.

Після закінчення робіт із забивання паль (шпунтів) усі відкриті зварні стики сталевих газопроводу необхідно перевіряти фізичними методами контролю.

3.2. Вимоги безпеки під час експлуатації газорегуляторних пунктів, газорегуляторних установок і комбінованих будинкових регуляторів тиску

3.2.1. У кожному ГРП, ШГРП, ГРУ на видному місці необхідно розміщувати схеми обладнання, режимні карти та інструкції з експлуатації обладнання.

3.2.2. Режими роботи ГРП, ШГРП, ГРУ встановлюються відповідно до проєктної документації на їх будівництво і фіксуються в затверджених режимних картках.

3.2.3. У системах газопостачання запобіжно-скидні клапани (далі – ЗСК) ГРП, ШГРП і ГРУ повинні спрацювати раніше ніж спрацюють запобіжно-запірні клапани (далі – ЗЗК).

3.2.4. ЗСК настраюються на нижню межу спрацювання, що не перевищує 15 % максимального робочого тиску, а ЗЗК повинні забезпечувати припинення подачі газу при перевищенні максимального робочого тиску на 25 %.

Для систем газопостачання низького тиску до 300 даПа нижня межа спрацювання ЗЗК встановлюється газорозподільним підприємством, але не менше ніж 70 даПа у найбільш віддаленого споживача.

Перевірка і налаштування запобіжних пристроїв та регуляторів тиску повинні виконуватись із забезпеченням безпечного газопостачання.

3.2.5. Включення в роботу регуляторів тиску здійснюється після встановлення причин спрацювання ЗСК і ЗЗК та їх усунення.

3.2.6. Запірні пристрої на обвідній лінії (байпасі) повинні бути в закритому положенні (перед ЗСК – у відкритому) і опломбовані. Газ по обвідній лінії допускається подавати протягом періоду часу, потрібного для ремонту обладнання та арматури, а також у період зниження тиску газу перед ГРП або ГРУ до величини, яка не забезпечує надійної роботи регулятора тиску. Протягом усього періоду подавання газу по байпасу повинен бути забезпечений постійний контроль за вихідним тиском газу.

3.2.7. Температура повітря в приміщеннях ГРП, де розміщено обладнання і контрольно-вимірвальні прилади, повинна бути в межах, передбачених у паспортах заводів – виробників технологічного обладнання.

3.2.8. Ззовні ГРП, ШГРП або на огорожі ГРУ на видному місці необхідно встановлювати попереджувальний напис – «Вогнебезпечно. Газ».

3.2.9. Під час експлуатації ГРП, ШГРП, ГРУ необхідно здійснювати технічний огляд, регулювання обладнання, технічне обслуговування та поточний ремонт.

Технічний огляд здійснюється:

у головних ГРП із регулювальними клапанами (нормально відкрито «НВ» і нормально закрито «НЗ») – шляхом цілодобового нагляду;

у інших ГРП, ШГРП, ГРУ – не рідше ніж один раз на місяць;

у ГРП із засобами телеметричного контролю або диспетчеризації – не рідше ніж один раз на 3 місяці.

Регулювання обладнання ГРП, ШГРП, ГРУ і перевірку параметрів спрацьовування ЗСК і ЗЗК проводять не рідше ніж один раз на 6 місяців (зокрема перед початком опалювального сезону), а також після ремонту обладнання.

Технічне обслуговування і поточний ремонт здійснюються не рідше ніж один раз на 12 місяців (можуть суміщатися) та або з іншою періодичністю – у строки, встановлені згідно з вимогами заводу – виробника обладнання (регуляторів тиску, запобіжних клапанів, телемеханічних пристроїв).

Поточний ремонт обладнання, конструкція якого не придатна до ремонту (не підлягає розбиранню), не здійснюється.

3.2.10. Під час технічного огляду стану ГРП, ШГРП, ГРУ необхідно здійснювати:

перевірку величин тиску газу перед і після регулятора, перепаду тиску на фільтрі, температури повітря в приміщенні за допомогою приладів;

перевірку стану герметичності системи за допомогою приладів і мильної емульсії;

контроль за правильністю положення молоточка зчеплення важелів ЗЗК;

зовнішній огляд наявності та стану ЗВТіА;

перевірку стану і роботи електроосвітлення та електрообладнання, вентиляції, системи опалення;

візуальний огляд цілісності блискавкоприймачів і струмовідводів, надійності їх з'єднання і кріплення до щогл;

візуальне виявлення тріщин та нещільностей стін, які відділяють основне і допоміжне приміщення;

зовнішній і внутрішній огляд будівлі, за необхідності – очищення приміщення і обладнання від забруднення.

3.2.11. Розбирання та очищення касет фільтра необхідно проводити поза приміщеннями ГРП, ГРУ у місцях, віддалених від легкозаймистих рідин, горючих матеріалів на відстань не менше ніж 5 м.

3.2.12. При зніманні для ремонту запобіжних пристроїв замість них необхідно встановлювати запобіжні пристрої, що випробувані.

Робота ГРП, ГРУ без запобіжних пристроїв забороняється.

3.2.13. Під час технічного обслуговування ГРП, ШГРП, ГРУ необхідно здійснювати:

- перевірку роботи запірної арматури і запобіжних клапанів;
- змащення тертьових частин і набивання сальників;
- визначення щільності і чутливості мембран регуляторів тиску та регулятора управління;
- продування імпульсних трубопроводів до регуляторів тиску, контрольно-вимірювальних приладів;
- перевірку параметрів настроювання ЗСК і ЗЗК;
- перевірку запобіжних клапанів з очищенням їх від корозії і забруднень;
- перевірку щільності прилягання клапанів до сідла, стану мембран;
- ремонт або заміну зношених деталей;
- перевірку надійності кріплень конструкційних вузлів, які не підлягають розбиранню;
- ремонт запірної арматури, яка не забезпечує герметичності закриття;
- чищення касети фільтра.

3.2.14. Запірні пристрої на лінії редукування під час розбирання обладнання повинні бути в закритому положенні. На межі відключених ділянок необхідно встановлювати інвентарні заглушки, що відповідають вхідному максимальному тиску газу.

3.2.15. Перевірку і прочищення димоходів необхідно виконувати щороку перед початком опалювального сезону з оформленням акта.

3.2.16. Результати чергового технічного обслуговування, ремонту обладнання ГРП, ШГРП, ГРУ, що пов'язані із заміною деталей і вузлів, необхідно вносити до паспортів ГРП, ШГРП, ГРУ.

3.2.17. У приміщеннях ГРП вогневі, у тому числі зварювальні, роботи необхідно виконувати за нарядами-допусками на виконання вогневих робіт.

3.3. Вимоги безпеки під час експлуатації газопроводів і газовикористовуючих установок, промислових і сільськогосподарських підприємств, котелень, підприємств комунально-побутового обслуговування виробничого характеру

3.3.1. На підприємстві, на якому експлуатується система газопостачання власними силами, повинна бути створена газова служба, затверджено відповідне положення про газову службу та визначено особу, відповідальну за газове господарство.

3.3.2. До технічного обслуговування і ремонту споруд та об'єктів системи газопостачання промислових і сільськогосподарських підприємств, підприємств комунально-побутового обслуговування населення допускається залучення суб'єкта господарювання, який має право на виконання таких робіт.

Графіки технічного огляду, технічного обслуговування і ремонту об'єктів систем газопостачання затверджуються посадовою особою підприємства – власника (орендаря / наймача) споруд та об'єктів системи газопостачання.

3.3.3. Технічне обслуговування засобів ЕХЗ підземних газопроводів і резервуарів СВГ, виявлення і ліквідація корозійно-небезпечних зон на них, ремонт установок ЕХЗ забезпечуються власником (орендарем / наймачем).

3.3.4. Розмежування ділянок обслуговування (відповідальності) зовнішніх і внутрішніх газопроводів, а також газопроводів і установок всередині підприємства повинно бути оформлене двостороннім актом з додаванням схеми граничних ділянок із зазначенням меж балансової належності.

3.3.5. Технічне обслуговування газопроводів, поточний та капітальний ремонт забезпечуються власником (орендарем / наймачем) газових мереж.

3.3.6. Перед пуском газу на газифікований об'єкт власником (орендарем / наймачем) газових мереж складається паспорт на газове господарство (цех, ділянку, котельню, газовикористовуючу установку).

У паспорті необхідно зазначити всі зміни, які вносяться до системи газового господарства, з додаванням відповідних схем.

Уточнення даних щодо основних технічних характеристик системи газопостачання, а також даних про проведені ремонти, пов'язані із заміною обладнання та елементів систем, здійснюється не рідше ніж один раз на 12 місяців за участю представника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю.

3.3.7. Усі однотипні газовикористовуючі установки, а також обладнання, запобіжна і запірна арматура, КВП на установці повинні бути пронумеровані.

3.3.8. Біля кожної газовикористовуючої установки повинні бути вивішені схеми газового обладнання із зазначенням номерів обладнання, запобіжної і запірної арматури, контрольно-вимірювальних приладів.

3.3.9. Усі газопроводи та газовикористовуючі установки підлягають технічному обслуговуванню і ремонту у строки, що зазначені в паспортах або інструкціях заводів – виробників обладнання, приладів, апаратів з урахуванням місцевих умов експлуатації.

Технічне обслуговування необхідно здійснювати не рідше ніж один раз на місяць, а поточний ремонт – не рідше ніж один раз на 12 місяців.

Перевірку і очищення газоходів і димових труб необхідно здійснювати одночасно з поточним ремонтом печей, котлів та іншого обладнання, а також після кожного випадку порушення тяги, але не рідше ніж один раз на рік (до початку опалювального сезону). Результати оформляються актом, у якому зазначається відсутність засмічення, відокремленість, герметичність, справність оголовків димоходів.

3.3.10. Перевірку герметичності приєднання імпульсних труб і гумотканних рукавів до штуцерів приладів або газопроводів необхідно здійснювати за допомогою приладів або мильної емульсії не рідше ніж один раз на тиждень.

3.3.11. Контрольний огляд газового господарства необхідно здійснювати не рідше ніж два рази на рік.

3.3.12. Зовнішні поверхні газопроводів, обладнання, арматуру необхідно фарбувати не рідше ніж один раз на 5 років.

3.3.13. Перед пуском у роботу газовикористовуючих установок, їхні топки і газоходи повинні бути провентильовані (провітрені).

Закінчення вентиляції визначають за допомогою газоаналізатора (вміст газу не повинен перевищувати 20 % НКМЗ).

3.3.14. До розпалювання газовикористовуючої установки повинні бути послідовно продуті газом газопровід перед колектором установки, колектор установки і відводи до пальників.

Продування газопроводу і колектора необхідно здійснювати при закритій запірній арматурі перед пальниками. Закінчення продування визначають газоаналізатором або спалюванням проб: полум'я повинно бути рівномірним і блакитного кольору.

3.3.15. Запірну арматуру безпосередньо перед пальником допускається відкривати тільки після включення запального пристрою або піднесення до нього запальника, який горить. Подавання газу в топки, які обладнані автоматизованими газопальниковими блоками, що працюють за програмою, визначається інструкцією заводу – виробника блоку.

3.3.16. Якщо установки працюють на різних видах палива і мають спільні газоходи, пуск установок на газовому паливі необхідно здійснювати за умови вимкнення установок, які використовують інші види палива.

3.3.17. Перед ремонтом і в разі тривалої зупинки (понад 3 доби) установки (за винятком котлоагрегатів, що перебувають у резерві) газопровід до неї і газопровід до пальника (під час його живлення від колектора до відключення на установку) необхідно відключати від діючих газопроводів першим по ходу газу до неї запірним пристроєм з установленням інвентарної заглушки.

Газопроводи безпеки в цей час повинні залишатися у відкритому стані.

3.3.18. Газоходи установок, що виведені в ремонт або зупинку на строк понад один місяць, необхідно відключати від діючих за допомогою глухих шиберів. Газоходи установок, що заново монтуються, повинні бути відключені від діючих за допомогою глухих перегоронок.

3.3.19. Зняття заглушки і пуск газу після тривалої зупинки (понад 3 доби) або ремонту установки допускаються за наявності актів контрольного випробування газопроводів на герметичність, перевірки топок, газоходів, контрольно-вимірювальних приладів і систем автоматики безпеки та регулювання.

3.3.20. Внутрішні огляд і ремонт топок установок (котлів) з перебуванням у них працівників допускаються тільки після відключення агрегатів від діючих газопроводів із встановленням заглушок, відключення газоходів з встановленням глухих шиберів або перегоронок, вентиляції топок і перевірки її завершення за допомогою приладів.

Вміст кисню в пробах повинен бути не менше ніж 20 %. Кількість послідовно взятих проб повинна бути не менша ніж дві.

Під час роботи всередині топок дверці і люки установок повинні бути відчинені.

У разі потреби в топку необхідно подавати примусово чисте повітря.

3.3.21. Не допускається використовувати приміщення, у яких прокладено газопроводи, встановлено газорегулювальні пристрої, газовикористовуючі установки і запірні пристрої під склади, майстерні тощо.

3.3.22. Забороняється навантажувати газопроводи і використовувати їх як заземлення.

3.3.23. Робота газовикористовуючих установок забороняється в разі несправності та/або відключення приладів контролю і захисту.

3.3.24. Якщо під час розпалювання або в процесі регулювання пальника сталися відрив, проскакування або погасання полум'я, подавання газу на пальник і запальний пристрій необхідно негайно припинити.

Якщо відрив факела стався під час розпалювання першого пальника, до повторного розпалювання допускається приступати після вентиляції топки і газоходів, а також після усунення причини неполадок.

3.3.25. Робота газовикористовуючих установок без постійного перебування працівників, які експлуатують та обслуговують обладнання, допускається за умови:

розміщення газовикористовуючих установок і допоміжного обладнання у відокремлених (які замикаються) приміщеннях, обладнаних охоронною і пожежною сигналізацією та аварійним вибухозахищеним освітленням із ввімкненням його поза приміщенням;

оснащення газовикористовуючих установок системами автоматизації, які забезпечують їх безаварійну роботу, протиаварійний захист, відключення подавання газу на установку в разі загазованості, пожежі в приміщенні та вимкненні електропостачання;

виведення сигналів про загазованість приміщення і спрацювання захистів на диспетчерський пункт або в приміщення з постійною присутністю чергового;

наявності в оперативному підпорядкуванні диспетчера чергових працівників, які експлуатують та обслуговують обладнання, що здатні виконати роботи з аварійної зупинки обладнання.

У всіх інших випадках забороняється здійснювати роботу газовикористовуючих установок без постійного перебування працівників, які експлуатують та обслуговують обладнання.

3.3.26. Подавання газу на установку негайно припиняється засобами автоматики (пристроями захисту) або працівниками, які експлуатують та обслуговують обладнання, у разі:

згасання полум'я пальників;

неприпустимого підвищення або зниження тиску газу;

відключення дуттьових вентиляторів або неприпустимих відхилень у подаванні повітря для згоряння газу на пальниках з примусовим подаванням повітря;

відключення димососів або неприпустимого пониження розрідження в топковому просторі;

появи нещільностей в обмуруванні, газоходах і запобіжно-вибухових клапанах;

припинення подавання електроенергії або зникнення напруги на пристроях дистанційного і автоматичного управління і засобах вимірювання;

несправностей КВП, засобів автоматизації і сигналізації загазованості та пожежної сигналізації;

відмови запобіжних і блокувальних пристроїв;

несправності пальників;

появи загазованості, виявлення витоків газу на газовому обладнанні і внутрішніх газопроводах;

вибуху в топковому просторі, вибуху або загоряння пальних відкладень у газоходах.

3.3.27. Під час вибуху або пожежі в цеху чи котельні необхідно перекрити подавання газу запірним пристроєм, що встановлений на вводі газопроводу в приміщення для газовикористовуючих установок.

3.3.28. Перед включенням у роботу установок сезонної дії, у тому числі опалювальних котлів, необхідно забезпечити очищення газоходів, перевірку справності газоходів і систем вентиляції, проведення технічного обслуговування газових приладів.

У вбудованих і прибудованих котельнях необхідно перевірити газонепроникність огорожувальних конструкцій приміщень.

Готовність до роботи газовикористовуючого обладнання сезонної дії необхідно оформляти відповідним актом за участю представника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю.

Зняття заглушок і пуск газу допускаються за наявності документів, які підтверджують виконання цих робіт.

3.3.29. Проектна і виконавча документація на об'єкти систем газопостачання, що експлуатуються, повинна зберігатися у власника. Зазначена документація передається на зберігання газорозподільному підприємству в разі укладення угоди на здійснення газорозподільним підприємством технічного обслуговування і ремонту, а також у разі передачі на баланс газорозподільного підприємства об'єктів систем газопостачання.

У разі втрати документації її відновлення здійснює власник.

3.3.30. На підприємствах повинні бути розроблені плани локалізації і ліквідації можливих аварій у системі газопостачання.

Навчально-тренувальні заняття з обслуговувальним персоналом за цими планами проводяться за участю представника центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, згідно з затвердженим графіком, із записом у журналі.

Періодичність проведення навчально-тренувальних занять з обслуговуючим персоналом повинна забезпечувати безпечне виконання працівниками своїх обов'язків, але не рідше ніж один раз на 12 місяців.

Плани локалізації і ліквідації можливих аварій повинні передбачати:

порядок оповіщення людей про небезпеку, що виникла;

заходи щодо рятунку та евакуації людей і обладнання;

конкретні дії в разі ушкодження різних ділянок газопроводів, обладнання та ін.;

розподіл обов'язків та дій працівників газифікованих цехів і виробництв газової служби підприємства;

список організацій і осіб (із зазначенням адреси, номерів телефонів та інших засобів повідомлення і виклику), які повинні бути негайно повідомлені про аварію, та порядок їх оповіщення.

3.4. Вимоги безпеки під час експлуатації системи газопостачання теплових електростанцій, котелень

3.4.1. У топці котла необхідно встановлювати пристрої, що забезпечують можливість нагляду за горінням та унеможливають викид полум'я. Дверцята лазів, люків і пристроїв для нагляду за горінням повинні бути щільними і мати запори, що унеможливають самовільне відкриття.

3.4.2. На газові пальники, що застосовують, необхідно мати паспорти заводів-виробників.

3.4.3. Котельні установки необхідно обладнувати технологічними захистами, що забезпечують безпеку всіх режимів експлуатації.

3.4.4. Блокування, захист від зупинення котла і переведення його на понижене навантаження слід здійснювати відповідно до технологічної документації котельної установки заводу-виробника.

3.4.5. Уведення і виведення захистів і блокувань, які перешкоджають пуску та зупинці котла, необхідно здійснювати для:

захистів із погасанням загального факела і факела розпалювального пальника – автоматично;

інших захистів або автоматично, або існуючими в схемах захистів засобами виведення-введення;

періодичної перевірки згідно з графіком.

Виведення з роботи пристроїв технологічного захисту, блокувань і сигналізації на діючому обладнанні допускається тільки в випадках необхідності їх відключення.

3.4.6. Проведення ремонтних і налагоджувальних робіт у колах увімкнених захистів забороняється.

3.4.7. Зняття заглушок на газопроводах необхідно виконувати за нарядом-допуском на виконання газонебезпечних робіт. Роботи виконуються після проведення контрольного опресовування газопроводів повітрям за тиску

0,01 МПа із забезпеченням швидкості падіння тиску за 1 годину не більше ніж 60 даПа.

3.4.8. Пуск газу в газопроводи агрегату, який виводять з режиму консервації, необхідно проводити після технічного обслуговування.

3.4.9. У разі пуску після простою тривалістю понад 3 доби необхідно перевіряти справність і готовність механізмів дугтя і тяги агрегату, допоміжного обладнання, засобів контролю і управління механізмами та арматурою, а також працездатність захистів, блокувань та засобів оперативного зв'язку.

У разі подавання на пальники енергетичних котлів газу та наявності резервного палива-мазуту і необхідності збереження циркуляції мазуту в мазутопроводах котла необхідно забезпечити можливість виключення дії блокувань на газу на вхідний запірний орган мазутопроводу і рециркуляції із збереженням блокувань на всі запірні органи на мазуті перед пальниками.

У разі пуску після простою тривалістю не більше ніж 3 доби перевіряння підлягають тільки обладнання, механізми, пристрої захисту, блокування, засоби контролю та управління, на яких проводили ремонт під час зазначеного простою.

3.4.10. Перед розпалюванням агрегату, який був у стані резерву, необхідно проводити передпускову перевірку герметичності затвору, запірних пристроїв перед пальниками і перевірку настроювання і спрацьовування ЗЗК.

Розпалювання котла в разі виявлення нещільності затворів забороняється.

3.4.11. Заповнення газопроводів котла газом здійснюють при ввімкнених тягодугтьових пристроях у послідовності, зазначеній в інструкції з експлуатації котельної установки.

3.4.12. Продування газопроводів котла через трубопроводи безпеки і пальникові пристрої забороняється.

3.4.13. Перед розпалюванням агрегату повинна бути виконана вентиляція топки, газоходів (у тому числі і рециркуляційних), «теплого ящика» (за його наявності), а також повітропроводів протягом не менше ніж 10 хвилин під час відкритих шиберів газоповітряного тракту і витраті повітря не менше ніж 25 % номінального.

3.4.14. Вентиляцію котлів, які працюють під наддувом, а також водогрійних котлів за відсутності димососів необхідно здійснювати дугтьовими вентиляторами і димососами рециркуляції (за її наявності).

3.4.15. Розпалювання котла з урівноваженою тягою здійснюють при ввімкнених димососах і дуттьових вентиляторах, а розпалювання котлів, які працюють під наддувом, – при ввімкнених дуттьових вентиляторах.

3.4.16. Розпалювання котла, на якому відсутні ЗЗК у всіх пальників і визначена група запальних пальників, повинно розпочинатися з розпалювання цих пальників. У разі згасання пальника необхідно негайно припинити подавання газу до нього, вимкнути його ЗЗП і провести вентиляцію пальникового пристрою при повному відкритті запірного органу на повітропроводі до нього.

Продовження розпалювання забезпечується розпалюванням наступних пальників. Повторне розпалювання відключеного пальника повинно бути проведено після усунення причин його згасання.

Розпалювання інших пальників повинно проводитися тільки в разі роботи всіх працюючих запальних пальниках.

У разі відсутності загоряння або згасання під час розпалювання будь-якого з пальників, що не входить у розпалювальну групу, необхідно припинити подачу газу на цей пальник і вимкнути його запальний пристрій.

Повторне розпалювання пальника можливе тільки після продування його повітрям, усунення причин незагоряння або згасання.

3.4.17. Розпалювання котла, усі пальники якого обладнані ЗЗК і ЗЗП, може починатися з розпалювання будь-якого пальника в послідовності, зазначеній в інструкції з експлуатації котельної установки.

У разі згасання пальника необхідно припинити подачу газу до нього, вимкнути його ЗЗП і провести вентиляцію пальникового пристрою при повному відкритті запірного пристрою на повітропроводі до нього.

Продовження розпалювання забезпечується розпалюванням наступних пальників. Повторне розпалювання відключеного пальника повинно бути проведено після усунення причин його згасання.

3.4.18. Відключати запальний пристрій пальника допускається після встановлення стійкого горіння і стабілізації факела кожного конкретного пальника.

3.4.19. У разі переведення котла з твердого або рідкого палива на газ при багатоярусному компонуванні пальників першими повинні переводитися на газ пальники нижніх ярусів.

3.4.20. Перед переведенням агрегату на спалювання газу необхідно проводити перевірку спрацювання ЗЗК і працездатності технологічних захистів і блокувань з газопостачання на спрацювання виконавчих механізмів або на сигнал в обсязі, який не перешкоджає роботі агрегату.

3.4.21. У разі повного відривання факела в топці (згасання топки) необхідно негайно припинити подавання газу до агрегату і відключити всі ЗП.

Повторне розпалювання вентиляції топки котла, газоходів, включаючи рециркуляційні, «теплого ящика» проводиться лише після усунення причин згасання факела.

3.4.22. У разі зупинення агрегату необхідно:

припинити подавання газу у внутрішні газопроводи котла і до пальників;
відкрити запірні пристрої на продувних трубопроводах і трубопроводах безпеки;

відключити ЗЗП і ЗП пальників;

виконати вентиляцію топки, газоходів і «теплого ящика» (за його наявності) протягом 10 хвилин;

відключити тягодуттьові механізми котла.

3.4.23. Подавання газу в газопроводи котла негайно припиняється персоналом у разі:

неспрацювання технологічних захистів, які передбачені на котельній установці;

розриву газопроводів котла;

вибуху в топці, вибуху або загоряння горючих відкладень у газоходах, неприпустимого розігрівання несучих балок каркаса котла;

обвалення обмурування, а також інших пошкоджень конструкцій, які загрожують персоналу або небезпечні для обладнання;

зникнення напруги на пристроях дистанційного або автоматичного управління;

пожежі, яка загрожує персоналу або обладнанню, а також системам управління агрегату.

3.4.24. Аварійна зупинка агрегату здійснюється за допомогою систем захистів і блокувань, а за потреби – діями персоналу.

У разі аварійної зупинки необхідно:

припинити подавання газу у внутрішні газопроводи і до пальників котла закриттям відповідних запірних органів;

відкрити запірні пристрої на трубопроводах безпеки;

відключити ЗЗП і ЗП пальників.

3.4.25. У разі виведення агрегату або системи газопроводів у резерв необхідно перекривати:

запірний пристрій (з електроприводом) на газопроводі до агрегату;

запірні пристрої на газопроводі перед кожним пальником;

ЗЗП на загальному внутрішньому газопроводі до агрегату і перед кожним пальником.

Після перекриття зазначених пристроїв необхідно відкрити запірний пристрій на продувних газопроводах і трубопроводах безпеки. Після закінчення операції заглушку за запірним пристроєм на відгалуженні газопроводу до котла не встановлюють.

3.4.26. При виведенні газопроводів агрегату в режим консервації, а також перед виконанням робіт, пов'язаних із розбиранням газової арматури, приєднанням і ремонтом внутрішніх газопроводів агрегату, роботою всередині котла, перші за ходом газу запірні пристрої повинні бути перекриті зі встановленням за ними заглушок.

Газопроводи необхідно вивільнити від газу і продути інертним газом, парою або повітрям.

3.4.27. Технічне обслуговування газопроводів, газового обладнання ТЕС і їх котелень повинно забезпечувати:

- огляд технічного стану;
- перевірку параметрів спрацювання ЗЗК та ЗСК, установлених у ГРП;
- перевірку працездатності ЗП та ЗЗП, що включено до схеми захисту і блокування котлів;
- перевірку щільності фланцевих з'єднань, різьбових і зварних з'єднань газопроводів, сальникових набивок арматури за допомогою приладів або мильної емульсії;
- контроль загазованості повітря в приміщеннях ГРП і котельної зали;
- перевірку працездатності автоматичних сигналізаторів загазованості в приміщеннях ГРП і котельної зали;
- перевірку спрацювання обладнання технологічного захисту, блокування і дії сигналізаторів;
- включення і відключення газопроводів і газового обладнання в режими резерву, ремонту та консервації;
- проведення режимно-налагоджувальних робіт на газовикористовуючому обладнанні.

3.4.28. Огляд технічного стану необхідно проводити не рідше ніж один раз за зміну для ГРП, внутрішніх газопроводів котельної і котлів та не рідше ніж один раз на місяць – для надземних і підземних газопроводів.

3.4.29. Огляд ГРП проводять два працівники.

3.4.30. Підтягування сальників на арматурі, відкачування конденсату з дренажних систем газопроводів з тиском більше ніж 0,6 МПа не допускаються.

3.4.31. Експлуатація газопроводів і газового обладнання з виявленими під час огляду порушеннями забороняється.

3.4.32. Перевірку параметрів спрацювання ЗЗК та ЗСК здійснюють не рідше ніж один раз на 6 місяців, а також після ремонту газового обладнання.

3.4.33. ЗСК в ГРП необхідно налагоджувати на параметри, які забезпечують початок їх відкриття в разі перевищення максимального робочого тиску на виході із ГРП не більше ніж на 15 %, а ЗЗК, у тому числі вмонтовані в регулятори тиску, – у разі перевищення робочого тиску не більше ніж на 25 %.

3.4.34. Під час настроювання і перевіряння параметрів спрацювання ЗЗК та ЗСК робочий тиск газу після регуляторів тиску на виході із ГРП не повинен змінюватись.

3.4.35. Перевірку спрацювання ЗЗК котлів і пальників необхідно проводити перед розпалюванням котла на газі після простою понад 3 доби, перед плановим переведенням котла на спалення газу, а також після ремонту газопроводів котла.

3.4.36. Контроль загазованості в приміщенні ГРП та котельні необхідно проводити з верхньої зони приміщення стаціонарними сигналізаторами загазованості або переносним приладом не рідше ніж один раз за зміну.

3.4.37. У разі виявлення підвищеної концентрації газу необхідно організувати додаткову вентиляцію приміщення, з'ясувати причину і негайно усунути витік газу. Перевірку стаціонарних сигналізаторів загазованості на спрацювання необхідно здійснювати відповідно до вимог документації з експлуатації заводу-виробника.

3.4.38. Технічне обслуговування газопроводів і газового обладнання необхідно проводити не рідше ніж один раз на 6 місяців.

Обслуговування здійснюється бригадою в складі не менше трьох працівників з оформленням наряду-допуску на проведення газонебезпечних робіт.

3.4.39. До початку виконання робіт з технічного обслуговування необхідно провести перевірку робочої зони приміщення (котельні, ГРП тощо) на загазованість.

3.4.40. Під час технічного обслуговування ГРП необхідно виконувати:
перевірку ходу і щільності затвору вимикаючих пристроїв (запірної арматури, кранів, ЗЗК і ЗСК);

перевірку щільності фланцевих і зварних з'єднань газопроводів, сальникових набивок арматури приладовим методом або мильною емульсією;

перевірку щільності місць проходження з'єднань, приводних механізмів з регулювальними клапанами;

огляд та очищення фільтрів;
перевірку з'єднань приводів з регулювальними клапанами, усунення люфту та інших несправностей у кінематичній передачі;
продування імпульсних ліній приладів засобів вимірювання, запобіжних запірних і регулювальних клапанів;
перевірку параметрів настроювань ЗЗК та ЗСК;
змащення тертьових частин, набивання (підтягання) сальників арматури, за необхідності очищення.

3.4.41. Під час технічного обслуговування внутрішніх газопроводів необхідно здійснювати:

перевірку щільності фланцевих і зварних з'єднань газопроводів, сальникових набивок арматури приладами або мильною емульсією;
набивання (підтягування) сальників арматури, за необхідності – очищення;
продування імпульсних ліній засобів вимірювання.

3.4.42. Поточний ремонт газопроводів і газового обладнання необхідно проводити не рідше ніж один раз на 12 місяців на відключеному обладнанні і газопроводах з установленням заглушок на границях ділянки, що відключається.

3.4.43. До початку і в процесі виконання робіт необхідно здійснювати контроль повітря робочої зони. У разі концентрації газу в приміщенні понад 20 % НКМЗ виконання робіт необхідно припинити.

Після закінчення робіт газопроводи необхідно випробувати на щільність, а після зварювальних робіт – на міцність і щільність.

Результати випробувань уносять до паспорта газопроводу.

3.5. Вимоги безпеки під час експлуатації внутрішніх газопроводів і газового обладнання громадських будинків

3.5.1. Приміщення, у яких установлюють газове обладнання з відведенням продуктів згоряння в димохід, повинні бути оснащені сигналізаторами контролю мікроконцентрацій чадного газу та контролю довибухових концентрацій газу.

3.5.2. Технічне обслуговування внутрішніх газопроводів і газового обладнання громадських будівель, комунально-побутових об'єктів невиробничого характеру здійснюється відповідно до вимог документації з експлуатації заводів – виробників газового обладнання на договірних засадах.

Умови для технічного обслуговування забезпечуються власником (орендарем / наймачем) відповідно до вимог законодавства України.

3.5.3. Заміна газового обладнання виконується за заявою власника (орендаря / наймача) до газорозподільного підприємства суб'єктом господарювання, який має право на виконання таких робіт.

Заміна обладнання оформлюється ескізом у разі заміни газового обладнання без зміни функціонального призначення, потужності та системи димовідведення, в інших випадках – з оформленням виконавчо-технічної документації.

Відключення газу перед заміною газового обладнання здійснюється газорозподільним підприємством за заявою власника (орендаря / наймача). Пуск газу після заміни газового обладнання проводиться газорозподільним підприємством за зверненням власника (орендаря / наймача) після проведення інструктажу з безпеки під час його експлуатації.

Документи щодо заміни газового обладнання передаються до архіву газорозподільного підприємства.

3.5.4. Проточні і ємкісні газові водонагрівачі, малометражні газові котли та інше опалювальне газове обладнання з відведенням продуктів згоряння в димохід повинні бути обладнані автоматичними пристроями, що забезпечують відключення пальників у разі:

- припинення підведення газу;
- зниження тиску газу в них нижче ніж робочий;
- погасання полум'я;
- відсутності тяги в димоході;
- перевищення температури теплоносія.

3.5.5. Підлягає відключенню від системи газопостачання обладнання громадських будинків з установленням заглушки за умов:

- наявності витоків газу;
- несправної автоматики безпеки;
- несправностей оголовків димових і вентиляційних каналів;
- відсутності тяги в димових і вентиляційних каналах;
- самовільного підключення газових приладів і пристроїв споживача до системи газопостачання;

незабезпечення власником (орендарем / наймачем) технічного обслуговування згідно з вимогами пункту 5.2 цієї глави;

невідповідності системи газопостачання будинку проєктній та виконавчо-технічній документації.

3.5.6. Несправне газове обладнання, ремонт якого потребує його розбирання, а також газове обладнання під час виконання капітального ремонту громадських будинків необхідно відключати зі встановленням заглушок та оформленням відповідного акта представником газорозподільного підприємства.

3.5.7. Власники (орендарі / наймачи) громадських будинків, підприємств комунального та побутового обслуговування населення повинні:

забезпечувати безперешкодний доступ до всіх приміщень будинків представникам газорозподільного підприємства для проведення технічного обслуговування газового обладнання і перевірки приміщень на загазованість та за необхідності відключення газового обладнання;

утримувати в належному стані підвали, технічні коридори і підпілля, забезпечувати постійне підтримання в робочому стані їх електроосвітлення і вентиляцію;

утримувати в належному стані ущільнення вводів підземних комунікацій у підвалах будинків, а також місць перетинів газопроводами елементів будівель;

утримувати в належному до експлуатації стані фасадні та внутрішні газопроводи;

своєчасно перевіряти стан і за потреби проводити ремонт димових і вентиляційних каналів, оголовків димоходів;

надавати запит газорозподільному підприємству на подавання газу до внутрішньобудинкової системи газопостачання;

повідомляти газорозподільне підприємство про необхідність відключення газового обладнання в разі несправності димових і вентиляційних каналів;

своєчасно перевіряти стан і в разі потреби проводити ремонт систем рівняння потенціалів усіх металевих комунікацій (у тому числі і газових) усередині будівлі та перевіряти системи захисного заземлення, змонтованого в будівлі обладнання, яке підключено одночасно до газової та електричної мережі.

3.6. Вимоги безпеки під час експлуатації димових і вентиляційних каналів громадських будинків

3.6.1. Безпечну експлуатацію та технічне обслуговування димових і вентиляційних каналів громадських будинків забезпечує власник (орендар / наймач).

Перевірка і очищення димових та вентиляційних каналів виконуються суб'єктами господарювання, які мають право на виконання таких робіт.

3.6.2. При газифікації громадських будинків, у яких встановлено прилади і апарати з відведенням продуктів згоряння в димоходи, власнику (орендарю / наймачу) необхідно забезпечити первинну перевірку та очищення димових і вентиляційних каналів.

Під час перевірки димових і вентиляційних каналів визначають:

відповідність конструкції і використаних матеріалів вимогам проектної документації;

прохідність каналів (відсутність засмічення і наявність тяги);

герметичність;

відокремленість;

наявність і справність протипожежних розсічок від горючих конструкцій;
наявність поблизу оголовків установлених приладів, обладнання у зоні вітрового підпору, що заважає належному повітрообміну;

правильність і справність розташування оголовка димоходу відносно даху та розташованих поблизу споруд і дерев з урахуванням зони вітрового підпору;
відсутність сажі і смоли – на внутрішніх поверхнях та тріщин – на зовнішніх.

Зоною вітрового підпору оголовка каналу є простір нижче ліній, проведених під кутом 45° до горизонту від найбільш високих точок, розташованих поблизу споруд і дерев.

Площа перетину з'єднувального патрубку від газового приладу до димоходу не повинна бути менше ніж площа перетину патрубка газового приладу, який приєднують до димоходу.

Нормальною тягою димоходу вважається мінімальне розрідження в димоході, встановлене державними стандартами на прилади та апарати, які підключені до димоходу, але не менше ніж 2 Па (0,2 мм вод.ст.).

3.6.3. Для димоходів і вентиляційних каналів, які розташовані в зоні вітрового підпору, необхідно передбачати заходи, що запобігають перекиданню тяги в каналах.

3.6.4. Під час первинного обстеження димових і вентиляційних каналів у газифікованих приміщеннях громадських будинків перевіряють повітрообмін приладовим методом.

При улаштуванні в приміщенні газових плит, водонагрівальних або опалювальних апаратів з відведенням продуктів згоряння в димохід кратність повітрообміну повинна бути не менше ніж три.

У разі незабезпечення необхідної кількості повітря, що видаляється з приміщення, або кратності повітрообміну газові прилади в експлуатацію не приймають.

3.6.5. У будинках, які обладнані приладами та апаратами з відводом продуктів згоряння в димоходи, забороняється влаштування витяжної вентиляції з штучним спонуканням.

3.6.6. Вентиляційні канали повинні виводитися вище від зони вітрового підпору, а у разі розташування поряд з димовими трубами – мати висоту, що дорівнює висоті цих труб.

3.6.7. Перевірка наявності тяги в димових та вентиляційних каналах проводиться з періодичністю, визначеною рекомендаціями заводів-виробників щодо технічного обслуговування газовикористовуючого обладнання, але не рідше одного разу на рік.

Перевірка та очищення димових і вентиляційних каналів засвідчується актом довільної форми (рекомендована форма зазначена в додатку 2), у якому вказуються результати проведених робіт, зазначених у пункті 3.6.2 цієї глави.

Строк зберігання актів становить 12 місяців. Акти зберігаються у власника.

У разі виявлення несправних та непридатних до подальшої експлуатації димових і вентиляційних каналів особа, яка виконує їх перевірку, зобов'язана попередити власника (орендаря/наймача) про заборону користування газовикористовуючого обладнання до усунення таких недоліків та повторної перевірки їх із складанням відповідного акта.

3.6.8. Перевірка та очищення з'єднувальних димовідвідних труб, які застосовуються для приєднання газового приладу до димового каналу, проводяться разом з перевіркою димових та вентиляційних каналів.

IV. Вимоги безпеки під час експлуатації систем газопостачання (скраплений газ)

4.1. Вимоги безпеки під час експлуатації газонаповнювальних станцій, газонаповнювальних пунктів, проміжних складів балонів, спеціалізованих магазинів з продажу СВГ, автомобільних газозаправних станцій, автомобільних газозаправних пунктів, пунктів обміну балонів

4.1.1. СВГ, які зберігаються на ГНС, необхідно перевіряти на інтенсивність запаху.

4.1.2. Виробничі процеси, технічний стан технологічного обладнання, електрообладнання, газопроводів, вентиляційних установок та інших споруд на ГНС, ГНП, ПСБ, АГЗС і АГЗП повинні забезпечувати безперебійну роботу та безпеку працівників.

4.1.3. Виробничі процеси необхідно проводити відповідно до технологічних схем, які повинні містити допустимі значення тисків і температур СВГ із урахуванням їх фізико-хімічних властивостей і вибухонебезпечних характеристик.

4.1.4. Технічне обслуговування, ремонт газопроводів і технологічного обладнання СВГ необхідно здійснювати вдень.

4.1.5. На АГЗС повинно бути передбачено цілодобове чергування працівників, які експлуатують та обслуговують обладнання. Включення АГЗС та АГЗП після тимчасової перерви в роботі здійснюють після зовнішнього огляду технологічного обладнання, резервуарів, газопроводів, систем контролю-вимірювальних приладів, автоматики і засобів протипожежного захисту.

4.1.6. Забороняється здійснювати приймання і передачу зміни під час здійсненні ліквідації аварії та у разі проведення робіт із зливання-наливання.

4.1.7. Працівники, які експлуатують та обслуговують обладнання, повинні з метою виявлення несправностей і своєчасного їх усунення щозміни перевіряти технологічне обладнання, газопроводи, запобіжну арматуру, електрообладнання, вентиляційні системи, засоби вимірювань, протиаварійний захист, блокування і сигналізацію вибухопожежонебезпечних виробництв ГНС, ГНП, АЗГС, АГЗП.

4.1.8. Виявлені під час експлуатації витoki газу необхідно негайно усувати. Усунення витоків газу на обладнанні, що працює, забороняється.

4.1.9. Несправні агрегати, резервуари, газопроводи повинні бути відключені з установленням заглушок, відремонтовані або демонтовані.

На газопроводах ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП необхідно наносити позначки напрямку руху потоку газу.

4.1.10. Запірна арматура, зворотні і швидкісні клапани повинні забезпечувати швидке і герметичне відключення подавання газу та унеможлилювати втручання в їх конструкцію на місці експлуатації.

Обслуговування і ремонт запірної арматури необхідно проводити з періодичністю, зазначеною в технічній документації або документації з експлуатації обладнання.

Поточний ремонт необхідно проводити не рідше одного разу на рік.

Запірну арматуру на газопроводах і обладнанні ГНС, ГНП, АГЗС та АГЗП перевіряють на положення «відкрито-закрито» відповідно до вимог технічної документації виробника.

Різьбові і фланцеві з'єднання технологічного обладнання, трубопроводів та запірної арматури перевіряють на герметичність приладовим методом або за допомогою мильної емульсії щомісяця. Виявлені нещільності необхідно негайно усувати.

4.1.11. Розбирання запірної арматури, різьбових і фланцевих з'єднань на газопроводах з метою ремонту необхідно виконувати після відключення подавання газу і продування інертним газом або парою. Заміна болтів фланцевих з'єднань допускається тільки після зниження надлишкового тиску газу до 40÷500 даПа. Забороняється підтягувати різьбові з'єднання, які перебувають під тиском більше ніж 500 даПа.

4.1.12. Тиск настроювання ЗСК не повинен перевищувати більше як на 15 % максимальний робочий тиск у резервуарах і газопроводах.

Порядок настроювання і перевірки ЗСК визначають з урахуванням вимог технічної документації виробника.

Перевірку параметрів настроювання ЗСК, їх регулювання необхідно проводити на спеціальному стенді або на місці їх експлуатації за допомогою спеціального пристрою.

ЗСК після випробування та настроювання пломбується.

На місце ЗСК, який знімається для ремонту або настроювання, повинен встановлюватися справний ЗСК.

4.1.13. Забороняється експлуатація технологічного обладнання, резервуарів і газопроводів при несправних і не настроєних ЗСК.

4.1.14. Спрацювання ЗСК необхідно перевіряти шляхом короткочасного їх відкриття відповідно до вимог технічної документації виробника.

4.1.15. Гумовотканинні рукави пристроїв зливання-наливання для захисту від статичних електричних зарядів повинні обвиватись мідним дротом діаметром не менше ніж 2 мм або мідним тросиком перетином не менше ніж 4 мм² з кроком витка не більше ніж 100 мм. Обидва кінці дроту або тросика з'єднуються з наконечниками гумовотканинних рукавів паянням або болтовим з'єднанням.

Для операцій зливання-наливання допускається використовувати металорукави або металеві шарнірні рукави, конструкція яких забезпечує захист від статичних електричних зарядів.

4.1.16. Гумовотканинні рукави, що застосовують під час зливання-наливання і наповненні балонів, за наявності на них тріщин, надрізів, здуття і потертостей необхідно замінювати новими. Тривалість їх експлуатації не повинна перевищувати строку, визначеного технічною документацією виробника.

Гумовотканинні рукави до встановлення, а надалі – один раз на 3 місяці, а металорукави або металеві шарнірні рукави – один раз на рік повинні підлягати гідравлічному випробуванню тиском, що становить 1,25 номінального.

Рукави повинні мати маркування із зазначенням номінального тиску, строків проведеного і чергового гідравлічних випробувань.

4.1.17. Під час технологічних процесів забороняється підтягувати накидні гайки рукавів, від'єднувати рукави, а також застосовувати ударний інструмент при накручуванні і відкручуванні гайок.

4.1.18. Забороняється залишати без нагляду насоси і компресори, що працюють, ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП.

Тиск газу на всмоктувальній лінії насоса повинен бути на 0,1-0,2 МПа вище від пружності насичених парів СВГ за відповідної температури.

4.1.19. Тиск газу в нагнітальному газопроводі компресора не повинен перевищувати тиск конденсації парів СВГ за температури нагнітання і не бути вищим за тиск, на який розрахована ємкість.

У разі наливання газу в резервуари, для яких установлено робочий тиск 1 МПа, потрібно встановлювати на трубопроводі наливання редуційний пристрій, який знижує тиск газу до 1 МПа.

4.1.20. Компресори і насоси підлягають аварійній зупинці за умови:

- витоку газу і несправності запірної арматури;
- появи вібрації, сторонніх шумів, стуків;
- пошкодження підшипників і несправності сальникового ущільнення;
- зміни припустимих рівнів мастила і води;
- відмови електроприводу, пускової арматури;
- несправності муфтових з'єднань;
- підвищення або пониження встановленого тиску газів у всмоктувальному і нагнітальному газопроводах;
- підвищення рівня рідини в конденсатозбірнику – на всмоктуванні компресора вище за допустимий рівень.

4.1.21. Забороняється робота насосів і компресорів за умови:

- вимкненої або несправної автоматики;
- вимкненої аварійної вентиляції;
- непрацюючого блокування електроприводів насосів і компресорів із вентиляторами витяжних систем, запірних пристроїв на газопроводі до та після насосно-компресорного обладнання.

4.1.22. Кожній вентиляційній системі повинно присвоюватись позначення і порядковий номер, які наносять незмивною фарбою на кожусі вентилятора або поблизу вентилятора на повітроводі.

4.1.23. На кожен вентиляційну систему повинен складатися паспорт, у якому зазначають схему установки, її продуктивність, основні технічні показники вентилятора та електродвигуна.

4.1.24. Підключення до роботи систем вентиляції у вибухопожежонебезпечних приміщеннях здійснюють за 15 хвилин до початку роботи технологічного обладнання. У першу чергу повинні вмикатися витяжні системи.

4.1.25. Вибухозахищений вентилятор у вибухопожежонебезпечних приміщеннях повинен відповідати категорії і групі вибухонебезпеки сумішей.

4.1.26. У місцях відбирання повітря забороняється виконувати роботи, які можуть спричинити появу парів СВГ і забруднення повітря.

4.1.27. У разі несправності систем припливної вентиляції зворотні клапани на повітроводах повинні бути в перекритому стані.

4.1.28. При тимчасових несправностях систем автоматичного контролю ГДК допустимих концентрацій парів СВГ у повітрі приміщень при працюючому технологічному обладнанні необхідно проводити контрольні перевірки ГДК парів СВГ не рідше ніж три рази за зміну. На кожному місці необхідно відбирати не менше двох проб.

4.1.29. Обслуговування та ремонт систем вентиляції необхідно здійснювати з урахуванням вимог документації з експлуатації обладнання.

4.1.30. Транспортні засоби, які заїжджають на ГНС, ГНП, АГЗС, повинні бути технічно справними та обладнані іскрогасником на вихлопній трубі.

Забороняється розміщення транспортних засобів на виробничій території ГНС, ГНП, АГЗС, не пов'язаних з їх експлуатацією.

4.1.31. Кількість залізничних цистерн або автоцистерн, які одночасно подаються на ГНС, ГНП, не повинна перевищувати кількості постів зливання, передбачених проектною документацією на будівництво об'єкта.

4.1.32. Операції з підготовки до зливання СВГ із залізничних цистерн необхідно проводити після закінчення маневрових робіт, закріплення цистерн на колії і видалення локомотива з території ГНС, ГНП.

4.1.33. Залізничні та автомобільні цистерни для перевезення СВГ і рукави, за допомогою яких наливають або зливають СВГ, повинні бути заземлені.

4.1.34. Під час операцій зливання-наливання СВГ з АЦЗГ або заправлення газом паливних балонів автомобілів їх двигуни повинні бути зупинені, за винятком АЦЗГ, обладнаних насосами з приводами від їхніх двигунів.

В АЦЗГ забороняється підвищувати тиск газу за рахунок підключення їх до балонів або установок стисненого природного газу.

4.1.35. Вмикати двигуни автомобілів допускається тільки після закінчення зливання-наливання, від'єднання заземлення рукавів і встановлення заглушок на запірних пристроях цистерн.

4.1.36. Зливання і наливання СВГ під час грози, а також під час проведення вогневих робіт у виробничій зоні ГНС, ГНП і АГЗС забороняються.

4.1.37. Зливання газу із залізничних цистерн у святкові і вихідні дні, у нічний час (за умови забезпеченні достатнього освітлення залізничної естакади і резервуарного парку) необхідно проводити бригадою в складі не менше ніж три працівники.

4.1.38. Відкривати запірну арматуру і вентиля на газопроводах необхідно плавно.

4.1.39. Під час зливання газу із залізничних цистерн необхідно забезпечувати безперервне спостереження за тиском і рівнем газу в цистерні та резервуарі, у які подається газ.

Між персоналом, який проводить операції зливання-наливання, і машиністами насосно-компресорного відділення повинен бути налагоджений постійний та надійний зв'язок.

4.1.40. Забороняється залишати без нагляду зливальні і заправні колонки, залізничні та автомобільні цистерни, автомобілі з балонами СВГ під час зливання і наливання СВГ.

4.1.41. Тиск СВГ у газопроводах, які подають газ для наповнення балонів, не повинен перевищувати робочого тиску, на який вони розраховані.

4.1.42. Забороняється наповнення резервуарів, заповнення АЦЗГ і заправлення паливних балонів автомобілів шляхом зниження в них тиску за рахунок скидання парової фази в атмосферу.

4.1.43. Ступінь наповнення надземних резервуарів, цистерн та балонів не повинно перевищувати 85 %, а підземних – 90 % їх геометричного об'єму.

4.1.44. Усі балони (крім паливних балонів автомобілів) незалежно від способу наповнення газом повинні підлягати перевірці ступеня наповнення методом зважування.

4.1.45. Для перевірки ступеня наповнення методом зважування застосовують ваги, які забезпечують відхилення точності зважування відповідно для балонів ємкістю: 1 л – не більше ніж 10 г; 5 л – не більше ніж 20 г; 27 л і 50 л – не більше ніж 100 г.

4.1.46. У разі перевищенні припустимого максимального ступеня наповнення резервуара, автоцистерни або балона надлишок газу повинен бути злитий.

4.1.47. Зливання невиварених залишків з резервуарів, випарників і балонів необхідно здійснювати у спеціально обладнані для цього герметичні ємності.

Зливання невикористаних залишків у відкриту тару або виробничу каналізацію забороняється.

Зливання невикористаних залишків з балонів необхідно здійснювати на зливних пристроях.

4.1.48. Усі наповнені балони необхідно перевіряти на герметичність вентиля і різьбового з'єднання.

Після наповнення та перевірки герметичності на штуцері вентиля встановлюють заглушку.

4.1.49. Кількість балонів, які розташовані одночасно в наповнювальному відділенні ГНС і ГНП, не повинна перевищувати кількості, що відповідає половині сумарної годинної продуктивності наповнювальних установок. Розміщення балонів у проходах, а також у два яруси забороняється.

4.1.50. У разі переміщення балонів необхідно вживати заходів щодо запобігання їх падінню і пошкодженню.

4.1.51. Кількість наповнених і порожніх балонів, розміщених на вантажно-розвантажувальних майданчиках, не повинна перевищувати кількості, що відповідає подвійній добовій продуктивності наповнювального відділення.

4.1.52. Резервуари перед внутрішнім огляданням, гідравлічним випробуванням, ремонтом повинні бути вивільнені від газу, невикористаних залишків, пропарені або продуті інертним газом, промиті теплою водою (температурою понад 45°C) і відключені від газопроводів з установленням інвентарних заглушок.

4.1.53. Воду після промивання або випробувань резервуарів і балонів необхідно відводити в каналізацію тільки через відстійники з сифонами, які унеможливають потрапляння СВГ в каналізацію. Відстійник повинен регулярно очищатися і промиватися чистою водою.

Вміст відстійників необхідно вивозити в спеціально відведені місця.

4.1.54. Заходи з очищення стоків і видалення вибухопожежонебезпечних продуктів повинні унеможливити утворення в системі каналізації вибухонебезпечної концентрації СВГ.

4.1.55. Якість дегазації повинна перевірятися аналізом проб повітря, відібраного в нижній частині резервуара. Концентрація скраплених газів у пробі після дегазації резервуара не повинна перевищувати 20 % НКМЗ газу.

4.1.56. Розгерметизація резервуарів і балонів без попереднього зниження в них тиску до атмосферного, а також застосування для дегазації повітря не допускаються.

4.1.57. Не допускається заміна запірних пристроїв на балонах, які не пройшли дегазацію.

4.1.58. Внутрішній огляд і гідравлічне випробування підземних резервуарів необхідно здійснювати один раз на 10 років, внутрішній огляд надземних резервуарів – один раз на 4 роки, а гідравлічне випробування надземних резервуарів – один раз на 8 років.

Внутрішній огляд і гідравлічне випробування надземних резервуарів та резервуарів АЦЗГ здійснюють у строки, передбачені для надземних резервуарів.

4.1.59. Роботи з відключення резервуарів, внутрішнього огляду, гідравлічного випробування та ремонту необхідно виконувати за нарядом-допуском.

4.1.60. Пірофорні відкладення на стінках резервуарів, а також забруднення і відкладення, вилучені з резервуарів, повинні підтримуватися у вологому стані до вивезення їх з території ГНС, ГНП, АГЗС і АГЗП.

4.1.61. Для запобігання самозайманню пірофорних відкладень ділянки газопроводів з пірофорними відкладеннями необхідно в день їх розкриття демонтувати і складати в безпечній зоні.

4.1.62. Льодові закупорювання в газопроводах СВГ необхідно ліквідувати за допомогою пари, нагрітого піску, гарячої води. Забороняється застосовувати відкритий вогонь, а також засоби, під час використання яких може виникнути іскроутворення.

Розігрівання льодових закупорювань ділянок газопроводів, що мають дефекти, здійснюється з обов'язковим відключенням ділянки від загальної системи газопостачання, з установленням інвентарної заглушки.

4.1.63. На території виробничої зони та у вибухопожежонебезпечних приміщеннях ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП забороняються застосування відкритого вогню і проведення робіт, при яких можливе виникнення іскроутворення.

4.1.64. В'їзд автомашин на АГЗС, АГЗП, у виробничу зону ГНС і ГНП, а також зливання та наливання СВГ під час виконання вогневих робіт забороняються.

4.1.65. Протягом усього часу виконання вогневих робіт у приміщеннях виробничої зони повинна працювати витяжна вентиляція з механічним спонуканням.

4.1.66. Перед початком і під час вогневих робіт у приміщенні, а також у 20-метровій зоні від місця проведення вогневих робіт необхідно проводити аналіз повітряного середовища на наявність парів СВГ за допомогою газоаналізатора.

З появою в повітрі парів СВГ незалежно від концентрації вогневі роботи необхідно припинити.

4.1.67. На виробничій території ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП, ПСБ, ПОБ не допускається розміщення сторонніх предметів і горючих матеріалів. Проїзди і проходи повинні бути вільними.

Чистий і використаний матеріал для обтирання повинен зберігатися окремо в металевих скриньках зі щільно закритими кришками.

4.1.68. На виробничій території ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП не допускається перебування сторонніх осіб. В'їзд на територію АГЗС і заправлення автомобілів із пасажирами забороняються.

4.1.69 У разі аварійного витоку газу необхідно вжити заходів щодо ліквідації витоку, зупинити технологічні процеси та заглушити двигуни всіх автомобілів.

У разі аварійному витоку газу з резервуарів або трубопроводів необхідно вжити заходів щодо його ліквідації, виведення сторонніх осіб із зони можливої загазованості, створення парової завіси.

4.1.70. У разі виникнення пожежі поблизу надземних резервуарів їх необхідно зрошувати водою для запобігання підвищенню в них тиску, а залізничні та автомобільні цистерни необхідно негайно вивезти в безпечне місце. Якщо це зробити неможливо, цистерни також необхідно зрошувати водою.

4.2. Вимоги безпеки під час експлуатації резервуарних, балонних, групових, геотермальних, випарних, змішувальних та індивідуальних балонних установок СВГ

4.2.1. Балони СВГ, які одержують суб'єкти господарювання для виробничих цілей, забороняється передавати іншим суб'єктам господарюванням, а також використовувати в побутових цілях. Балони СВГ повинні бути опломбовані та мати білу розпізнавальну кільцеву смугу завширшки 100 мм.

4.2.2. Балони з СВГ повинні транспортуватися з накрученими на горловину запобіжними ковпаками та установленими на вихідних штуцерах вентилів заглушками.

4.2.3. В автомашинах, призначених для перевезення СВГ, вихлопні труби від двигунів повинні бути виведені до їх передньої частини.

В автомашинах, які використовуються для перевезення балонів періодично або тимчасово, на вихлопній трубі протягом усього часу рейсів повинен установлюватись іскрогасник.

4.2.4. Забороняється стоянка АЦЗГ і автомашин, навантажених балонами, біля місць з відкритим вогнем і місць можливого масового скупчення людей (ринки, магазини, громадські заклади тощо).

4.2.5. Автомобілям типу «клітка» та іншим автомобілям з балонами в разі потреби допускається зупинятися не більше як на 1 годину на відстані не менше ніж 20 м від житлових будинків і не менше ніж 40 м від громадських будівель.

АЦЗГ у разі необхідності їх стоянки більше як 1 годину допускається ставити на відстані не менше ніж 30 м від житлових будинків і не менше ніж 50 м від громадських будівель.

Відстань від місця стоянки автомобілів для перевезення СВГ та АЦЗГ до вигрібних ям, льохів і кришок колодязів підземних комунікацій повинна бути не менше ніж 15 м.

4.2.6. Балони СВГ допускається зберігати як у спеціальних приміщеннях, так і на відкритому повітрі за умови їх захисту від атмосферних опадів і сонячних променів.

Зберігання в одному приміщенні балонів СВГ з балонами інших газів забороняється.

Допускається зберігання балонів СВГ у кількості до 10 одиниць у спеціальних шафах.

4.2.7. Порожні та заповнені балони СВГ та порожні балони, що пройшли опосвідчення в установленому порядку, повинні зберігатись у вертикальному положенні з установленою на штуцері вентиля заглушкою.

4.2.8. Під час роботи установок з ПІВ, які працюють на СВГ, балони повинні розміщуватися у тих самих приміщеннях, що й установки.

4.2.9. Забороняється використання пересувних і стаціонарних установок з ПІВ, які працюють на СВГ, підвальних і цокольних поверхах та у приміщеннях, які мають лази в погреб або підвал.

4.2.10. Опалювальні системи з ПІВ, призначені для опалювання приміщень, повинні бути обладнані автоматичною системою керування, яка забезпечує припинення подавання газу в разі згасання полум'я пальника. Допускається експлуатація таких систем без автоматичної системи керування при безперервному нагляді за їх роботою.

4.2.11. Під час використання установок з ПІВ для сушіння приміщень необхідно забезпечувати їх вентиляцію через фрамуги, кватирки тощо. Якщо установки з ПІВ використовують поза приміщеннями, пальники необхідно захищати від задування та атмосферних опадів.

4.2.12. Резервуарні, геотермальні, випарні, змішувальні, групові та індивідуальні балонні установки СВГ приймають в експлуатацію одночасно з газовим обладнанням об'єктів, для яких вони призначені.

ЗСК настраюють на нижню межу спрацьовування, яка не перевищує 15 % максимального робочого тиску, а ЗЗК повинні забезпечувати припинення подавання газу в разі перевищення максимального робочого тиску на 25 %.

Максимальний робочий тиск газу після регулятора тиску, який подає газ побутовим газовим приладам, встановлюється залежно від номінального перед приладами, але не більше ніж 500 даПа – для зрідженого газу.

4.2.13. СВГ з пониженим вмістом пропану використовують у резервуарних установках тільки за умови забезпечення випарювання рідини і запобігання можливій конденсації парів СВГ у зовнішніх газопроводах при низьких температурах повітря і ґрунту.

4.2.14. Теплоносій у випарники повинен подаватися тільки після заповнення резервуарів СВГ.

4.2.15. Зливання СВГ забороняється у разі:
закінчення строку чергового технічного опосвідчення резервуарів;
наявності несправностей та відсутності залишкового тиску в резервуарах;
відсутності на резервуарах первинних засобів пожежогасіння.

4.2.16. Для виконання операції зливання-наливання АЦЗГ і резервуарів необхідно здійснювати з'єднання гумовотканинними рукавами зі штуцерами рідинної і парової фаз.

АЦЗГ і рукави перед зливанням необхідно заземляти. Від'єднувати АЦЗГ від заземлювального пристрою допускається тільки після закінчення зливання і встановлення заглушок на штуцери вентилів.

4.2.17. Користування відкритим вогнем забороняється в місцях проведення операцій зливання-наливання.

4.2.18. У разі зливання газу не допускається переповнення резервуарів понад установлений рівень. Відкачування надлишків СВГ і невикористаних залишків із резервуарів необхідно здійснювати в АЦЗГ.

4.2.19. Після наповнення резервуарів перевіряють герметичність з'єднань. Виявлені витіки СВГ необхідно усувати негайно.

4.2.20. У разі технічного обслуговування резервуарних, геотермальних, випарних, змішувальних, групових та індивідуальних балонних установок перевіряються:

запірна арматура, регулятори, випарники, запобіжні клапани, трубопроводи, фланцеві, різьбові, зварні з'єднання на витікання газу;

справність захисних кожухів, огорожі та заборони на них, а також наявність попереджувальних написів, укомплектованість засобами пожежогасіння;

наявність заглушок та справність різьби на штуцерах патрубків для приєднання рукавів при зливанні СВГ з АЦЗГ;

справність і параметри настроювання регуляторів тиску (за необхідності настроюють регулятор на заданий режим роботи);

спрацьовування запобіжних клапанів у залежності від тиску відповідно до встановленого режиму роботи регуляторів тиску;

справність і правильність показань манометрів.

4.2.21. Поточний ремонт установок необхідно проводити не рідше одного разу на рік. Обсяг робіт визначають за технічним станом установок.

Під час ремонту установок необхідно виконувати роботи із технічного обслуговування, а також:

набивання сальників запірних пристроїв і змащування пробкових кранів, перевірка ходу запірних пристроїв та герметичності фланцевих, різьбових і зварних з'єднань;

розбирання регулятора, запобіжних пристроїв і запірної арматури, огляд, усунення несправностей та їх збирання і налагодження регулятора і запобіжних пристроїв на встановлені режими роботи.

4.2.22. ГТУ підлягають технічному опосвідченню один раз на 5 років. У зв'язку з неможливістю (з конструктивних особливостей ГТУ) проведення внутрішніх оглядів останні заміняють гідравлічним випробуванням.

Дані про всі роботи з ремонту та технічного опосвідчення резервуарів вносяться до паспорта резервуара.

4.2.23. Під час довготривалої зупинки резервуарних, геотермальних, випарних, змішувальних, групових та індивідуальних балонних установок необхідно вжити заходів щодо їх підтримання у справному стані на весь період зупинки.

4.2.24. На огорожах майданчиків резервуарних, випарних, змішувальних установок і ГТУ, шафових групових ГБУ повинні бути нанесені попереджувальні написи «Горючий газ. Вогненебезпечно».

4.2.25. Як джерело газопостачання підприємств громадського харчування допускається використовувати балони з СВГ ємністю 27 або 50 л, що встановлені тільки зовні будинку, де розміщена кухня, відповідно до вимог з проектування шафових групових газобалонних установок.

4.2.26. Герметичність газобалонних установок перевіряють під робочим тиском газу приладовим методом або із застосуванням мильної емульсії.

V. Вимоги безпеки під час виконання газонебезпечних робіт

5.1. До газонебезпечних робіт належать:

підключення новозбудованих газопроводів до діючої системи газопостачання;

пуск газу в системи газопостачання об'єктів під час введення в експлуатацію, після ремонту чи реконструкції, виконання пусконаладжувальних робіт;

уведення в експлуатацію ГРП, ШГРП, ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП, резервуарів СВГ;

технічне обслуговування та ремонт діючих зовнішніх і внутрішніх газопроводів, споруд систем газопостачання, комбінованих будинкових регуляторів тиску, газообладнання ГРП, ШГРП, ГРУ, газовикористовуючих установок, обладнання насосно-компресорних і наповнювальних відділень, зливних естакад ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП, резервуарів СВГ, а також вибухозахищеного електрообладнання;

робота на байпасі ГРП, ШГРП і ГРУ;

усунення закупорювань, встановлення і зняття заглушок на діючих газопроводах, а також від'єднання від газопроводів агрегатів, обладнання та окремих вузлів;

відключення від діючих газопроводів, консервація і реконструкція газопроводів та газовикористовуючого обладнання сезонної дії об'єктів систем газопостачання;

виконання операцій зливання-наливання на резервуарах ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП і АЦЗГ, заповнення резервуарів СВГ, зливання СВГ з несправних і переповнених балонів, зливання невиварних залишків, заправлення автомобілів і балонів;

ремонт та огляд колодязів, видалення води і конденсату з газопроводів і конденсатозбірників;

підготовка до технічного огляду резервуарів і балонів СВГ та його проведення;

розкриття ґрунту в місцях витoku газу для їх усунення;

технічне обслуговування та ремонт побутових газовикористовуючих приладів і апаратів;

роботи в технологічних апаратах, резервуарах, цистернах, колекторах, колодязях, тунелях, приямках тощо.

Зазначений у цьому пункті перелік газонебезпечних робіт не є вичерпним та може бути доповнений роботодавцем.

Роботодавець складає та затверджує перелік газонебезпечних робіт на підприємстві.

5.2. Газонебезпечні роботи, які зазначені в пункті 5.1 цього розділу, повинні виконуватися під керівництвом спеціаліста, за винятком підключення без застосування зварювання до діючих газопроводів низького тиску, введів у будинки газопроводів діаметром не більше ніж 50 мм, підключення або від'єднання без застосування зварювання окремих побутових газових приладів і апаратів, введення в експлуатацію індивідуальних балонних установок, проведення ремонтних робіт без застосування зварювання і газового різання на газопроводах низького і середнього тиску діаметром не більше ніж 50 мм, наповнення СВГ резервуарів і балонів у процесі їх експлуатації, огляду, ремонту і вентиляції колодязів, перевірки і видалення конденсату з конденсатозбірників, зливу невиварених залишків СВГ з резервуарів і балонів, заправки газобалонних автомашин, технічного обслуговування внутрішніх газопроводів і газовикористовуючих установок, у тому числі ГРП, ГНС, АГЗС і установок СВГ, а також обслуговування діючих приладів і апаратів у житлових і громадських будинках.

Керівництво вказаними роботами доручається найбільш кваліфікованому працівнику.

5.3. Уповноважені особи, що мають право видавати наряди-допуски, призначаються наказом підприємства з числа керівників чи інженерно-технічних працівників, які пройшли в установленому порядку перевірку знання цих Вимог.

5.4. Газонебезпечні роботи необхідно виконувати бригадою у складі не менше двох працівників. Уведення в експлуатацію індивідуальних ГБУ, а також окремих газових приладів і апаратів у житлових будинках, технічне обслуговування та ремонт газового обладнання житлових і громадських будинків допускається виконувати одним працівником.

Газорозподільним підприємством допускається проводити технічний огляд ГРП, які розташовані в окремих будівлях, убудованих і прибудованих до будівель з відокремленим входом, одним працівником за інструкцією, яка містить додаткові заходи безпеки.

Огляд ГРП, обладнаних системами телеметричного контролю, розташованими в шафах, на відкритих площадках, а також ГРУ може проводитися одним працівником.

Ремонтні роботи в колодязях, тунелях, траншеях і котлованах завглибшки понад 1 м, колекторах і резервуарах повинні виконуватися бригадою у складі не менше ніж три працівники.

5.5. На виконання газонебезпечних робіт повинен видаватися наряд-допуск, у якому передбачають основні заходи безпеки виконання цих робіт.

Газонебезпечні роботи, які періодично повторюються і виконуються в аналогічних умовах, як правило, постійним складом працівників, можуть проводитися без оформлення наряду-допуску за затвердженими для кожного виду робіт виробничими інструкціями та інструкціями з безпечних методів роботи.

До таких робіт належать роботи з ремонту та огляду колодязів, видалення води і конденсату з газопроводів і конденсатозбірників, а також технічне обслуговування газопроводів і газового обладнання без відключення газу, технічне обслуговування запірної арматури і компенсаторів, зливання СВГ із залізничних цистерн і АЦЗГ, наповнення СВГ резервуарів і балонів, роботи на газовикористовуючих установках, котлах і агрегатах.

На кожному підприємстві повинен бути розроблений перелік газонебезпечних робіт, які допускається виконувати без оформлення наряду-допуску.

Первинне виконання зазначених робіт проводиться з оформленням наряду-допуску.

5.6. Якщо роботи одночасно належать до газонебезпечних і до вогневих, допускається їх виконувати за нарядом-допуском на виконання газонебезпечних робіт з урахуванням вимог безпеки на виконання вогневих робіт у газовому господарстві.

5.7. За нарядом-допуском та спеціальним планом, затвердженим керівником газорозподільного підприємства, а в разі виконання робіт силами власної газової служби підприємства – керівником цього підприємства виконуються:

пуск газу в газові мережі населених пунктів, газопроводи середнього і високого тиску;

роботи з підключення газопроводів середнього і високого тиску до діючих систем газопостачання;

ремонтні роботи в ГРП, ШГРП і ГРУ, у виробничій зоні ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП із застосуванням зварювання та газового різання;

ремонтні роботи на діючих газопроводах середнього і високого тисків з застосуванням зварювання та газового різання;

зниження і відновлення робочого тиску газу в газопроводах середнього і високого тиску;

припинення і відновлення подачі газу в газові мережі населених пунктів;

первинне заповнення резервуарів зрідженим газом на ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП.

5.8. Особа, відповідальна за проведення газонебезпечних робіт, повинна завчасно отримувати наряд-допуск і спеціальний план виконання газонебезпечних робіт, у якому вказуються послідовність проведення робіт; розташування працівників; потреба в механізмах і пристроях; заходи, що забезпечують безпеку проведення робіт; особи, відповідальні за проведення кожної газонебезпечної роботи, за загальне керівництво і координацію робіт, з метою своєчасної підготовки до роботи.

5.9. До спеціального плану виконання газонебезпечних робіт і наряду-допуску додається схема із зазначенням місця та характеру роботи, що виконується. Перед початком проведення газонебезпечних робіт особа, відповідальна за їх проведення, повинна перевірити відповідність креслення фактичному стану об'єкта.

5.10. У наряді-допуску зазначають строк його дії, час початку і закінчення роботи. За неможливості закінчення роботи у встановлений строк наряд-допуск підлягає продовженню особою, яка його видала. Наряди-допуски повинні зберігатися не менше ніж оди рік. Наряди-допуски, які видаються на врізання в діючі газопроводи, на первинний пуск газу, виконання ремонтних робіт на підземних газопроводах із застосуванням зварювання, зберігаються постійно в архіві газорозподільного підприємства.

5.11. До початку виконання газонебезпечних робіт, що проводяться за нарядом-допуском, особа, відповідальна за їх проведення, безпосередньо на місці робіт зобов'язана провести інструктаж з усіма виконавцями робіт про правила безпечного ведення робіт з відміткою в наряді-допуску.

5.12. У процесі виконання газонебезпечної роботи всі розпорядження надає лише особа, відповідальна за її проведення.

5.13. Газонебезпечні роботи необхідно виконувати у світлий час доби, а в разі ліквідації наслідків аварійної ситуації – цілодобово.

5.14. Зниження тиску газу в діючому газопроводі при виконанні робіт із підключення до нього нових газопроводів необхідно проводити за допомогою пристроїв, що вимикають та/або регулюють тиск.

5.15. Надлишковий тиск повітря в газопроводах, які підключаються, повинен зберігатися до початку робіт з підключення або пуску газу.

5.16. Після врізання відгалужень у діючий газопровід місце з'єднання необхідно перевіряти на щільність приладовим методом або за допомогою мильної емульсії.

5.17. Усі об'єкти систем газопостачання і газове обладнання перед їх підключенням до діючих газопроводів, а також після ремонту підлягають зовнішньому огляду та опресовуванню повітрям. Пуск газу в газопровід без його зовнішнього огляду та контрольного опресовування не допускається.

5.18. Зовнішні газопроводи всіх тисків перед підключенням до діючих за відсутності в них надлишкового тиску підлягають контрольному опресовуванню тиском 0,1 МПа.

Падіння тиску не повинно спостерігатися протягом 10 хвилин.

5.19. Контрольне опресовування внутрішніх газопроводів промислових і сільськогосподарських підприємств, котелень, підприємств комунально-побутового обслуговування населення виробничого характеру, а також обладнання і газопроводів ГРП, ШГРП, ГРУ, ГНС, ГНП, АГЗС, АГЗП проводять тиском 0,01 МПа.

Падіння тиску не повинно перевищувати 10 даПа за 1 год.

5.20. Контрольне опресовування внутрішніх газопроводів і газового обладнання громадських будинків повинно проводитися тиском 500 даПа.

Падіння тиску не повинно перевищувати 20 даПа за 5 хвилин.

5.21. Резервуари СВГ, газопроводи, обв'язки резервуарних і групових балонних установок повинні опресовуватись тиском 0,3 МПа протягом 1 год. Результати контрольного опресовування вважають позитивними за відсутності падіння тиску на манометрі та витоків газу.

5.22. Результати контрольного опресовування необхідно зазначати в нарядах-допусках на виконання газонебезпечних робіт.

5.23. Якщо оглянуті та опресовані газопроводи не були заповнені газом, під час поновлення робіт з пуску газу вони повинні повторно оглядатися та опресовуватися.

5.24. Під час проведення ремонтних роботах у загазованому середовищі необхідно застосовувати інструменти з кольорового металу або інструменти з нанесенням спеціального покриття, що унеможливорює іскроутворення. Інструменти і пристрої з чорного металу повинні бути обміднені або їх робочі частини змащені консистентною змазкою. Застосування в загазованому середовищі електричних інструментів забороняється.

5.25. Працівники, які виконують газонебезпечну роботу в колодязі, резервуарі, приміщеннях ГРП, ГНС, ГНП, АГЗС і АГЗП, повинні бути у вогнестійкому спецодязі та взутті, що унеможливають утворення іскор.

5.26. Під час виконання газонебезпечних робіт необхідно застосовувати переносні вибухозахищені світильники напругою не більше ніж 12 В.

5.27. У колодязях, що мають перекриття, тунелях, колекторах, технічних коридорах, ГРП, ШГРП, ГРУ і на території ГНС (виробничої зони), ГНП, АГЗС, АГЗП не допускається проведення електрогазозварювання і різання на діючих газопроводах без відключень і продування їх повітрям або інертним газом.

Під час відключення газопроводів після запірних пристроїв необхідно встановлювати інвентарні заглушки.

5.28. У перекритих (повністю або частково) котлованах, траншеях та газових колодязях допускається проведення газонебезпечних робіт без застосування зварювання (вогню). Електрогазозварювання, різання, а також заміна запірної арматури, компенсаторів та ізолювальних фланців у зазначених спорудах на діючих газопроводах допускаються тільки після повного зняття перекриття.

5.29. Вогненебезпечні роботи допускається починати за відсутності вибухопожежонебезпечних речовин у повітряному середовищі.

Проби повинні відбиратися з невентильованих зон. Протягом усього часу виконання вогневих робіт на газопроводах СВГ колодязі і котловани повинні вентильоватися нагнітанням повітря.

5.30. Здійснення ремонту, електрогазозварювання та різання газопроводів на діючих газопроводах при підключенні до них інших газопроводів необхідно проводити під надлишковим тиском газу 40–150 даПа, який контролюється протягом виконання роботи. У разі зниження тиску нижче ніж 40 даПа і підвищенні його понад 150 даПа різання або зварювання необхідно припинити.

Для контролювання тиску в місці проведення робіт необхідно використовувати манометр, розміщений на відстані не більше ніж 100 м від місця проведення робіт.

5.31. Під час виконання робіт на діючих внутрішніх газопроводах електрогазозварювальні та різальні роботи необхідно проводити на відключених ділянках, які продуті повітрям або інертним газом.

5.32. Перевірка герметичності газопроводів, арматури і приладів з використанням відкритого вогню забороняється.

5.33. Застосування відкритого вогню в місцях проведення газонебезпечних робіт забороняється.

Котловани і колодязі під час проведення в них робіт повинні огороджуватися. Котловани повинні мати розміри, достатні для проведення робіт. Поблизу місця робіт повинні встановлюватися попереджувальні знаки безпеки. Для закріплення стінок котлованів та колодязів необхідно застосовувати інвентарні кріплення.

5.34. Під час електрогазозварювання та різання газопроводів на діючих газопроводах для попередження утворення високого полум'я місця виходу газу повинні замазуватися глиною.

5.35. Демонтаж заглушок, установлених на відгалуженнях до споживачів, здійснюється за вказівкою особи, відповідальної за проведення робіт з пуску газу, після огляду і опресування газопроводу.

5.36. Під час пуску газу газопроводи повинні продуватися газом до витіснення повітря. Закінчення продування визначається аналізом або спалюванням відібраних проб. Об'ємна частка кисню в пробі газу не повинна перевищувати 1 %, а згоряння газу повинно проходити стабільно, без спалахів.

Під час продування газопроводів забороняється випускати газоповітряну суміш у приміщення, сходові клітини, а також у димоходи, вентиляційні канали тощо. Приміщення, у яких проводиться продування газопроводів, повинні провітрюватися.

Газоповітряна суміш при продуванні газопроводів повинна випускатися в місця, де неможливе її потрапляння до приміщення, а також займання від будь-якого джерела вогню.

5.37. Під час демонтажу газового обладнання ділянки газопроводу до нього повинні відрізатися в місцях відводу від розподільчих газопроводів та заварюватись наглухо. Відрізана ділянка газопроводу повинна бути продута повітрям або інертним газом та заварена з двох кінців.

5.38. Під час внутрішнього огляду і ремонту котли та інші газифіковані агрегати повинні відключатися від газопроводу за допомогою заглушок.

5.39. Перед спуском у колодязь необхідно провести його перевірку на наявність горючих газів у робочій зоні. Для спуску в колодязі, які не мають скоб, у котловани та резервуари повинні застосовуватися металеві драбини з іскробезпечними торцями і пристосуваннями для їх закріплення на краю колодязя, котловану і люка резервуара.

5.40. У колодязях і котлованах з діючим газопроводом допускається одночасне перебування не більше двох працівників. Роботи повинні

виконуватися ними в рятувальних поясах і шлангових протигазах (для кожного працівника, який виконує роботи в колодязі (котловані)). Страхування працівників здійснюється з поверхні (навітряна сторона) не менше ніж двома працівниками на кожного працівника, що виконує роботи в колодязі або котловані.

5.41. Роботи, пов'язані з розгерметизацією зовнішніх і внутрішніх газопроводів, обладнання (заміна арматури, фільтрів, лічильників тощо), необхідно проводити на відключеній ділянці газопроводу. Після вимикаючих пристроїв у напрямку руху газу необхідно встановлювати інвентарні заглушки.

5.42. Заглушки, які встановлюються на газопроводах, повинні відповідати робочому тиску газу та мати хвостовики з маркуванням тиску газу і діаметра газопроводу.

5.43. Набивання сальників запірної арматури без застосування спеціальних пристроїв, розбирання різьбових з'єднань конденсатозбірників на зовнішніх газопроводах середнього і високого тисків допускається при тиску газу не більше ніж 0,1 МПа.

5.44. Заміна прокладок фланцевих з'єднань на зовнішніх газопроводах допускається при тиску газу в газопроводі 40–200 даПа.

Розбирання фланцевих, різьбових з'єднань і арматури на внутрішніх газопроводах будь-якого тиску повинно проводитися за умови відключення від газопостачання та встановлення заглушки на ділянці газопроводу.

5.45. Допускається змащування кранів на газопроводі низького тиску діаметром до 50 мм внутрішньої і зовнішньої систем газопостачання будинку без припинення подачі газу за умови застосування спеціальних пристроїв та дотримання необхідних заходів безпеки, передбачених інструкціями з охорони праці.

5.46. Під час виконання робіт у загазованих приміщеннях необхідно встановити зовні постійний контроль за працівниками, не допускаючи поблизу джерел вогню.

Зовнішні двері загазованого приміщення повинні бути постійно відчинені.

5.47. Ліквідація льодових, гідратних, нафталінових та інших закупорок газопроводів шляхом заливання розчинників або відігрівання парою допускається при тиску газу в газопроводі не більше ніж 500 даПа. Застосування відкритого вогню для відігрівання газопроводів забороняється.

5.48. Для ліквідації закупорювань газопроводів вживаються заходи для максимального зменшення виходу газу з газопроводу. Роботи необхідно

проводити у шлангових або ізолювальних протигазах. Випуск газу в приміщення забороняється.

5.49. На час виконання робіт з ліквідації закупорювань газопроводів необхідно попереджати споживачів про необхідність відключення газовикористовуючого обладнання.

5.50. Різьбові і фланцеві з'єднання, які розбиралися для усунення закупорок у газопроводі, після збирання необхідно перевіряти на герметичність приладом або мильною емульсією.

5.51. Працівники, які безпосередньо беруть участь у виконанні газонебезпечних робіт у колодязях, траншеях та загазованих приміщеннях, повинні забезпечуватися рятувальними поясами в комплекті з рятувальною мотузкою та шланговими протигазами. Застосування фільтрувальних протигазів не допускається.

5.52. Дозвіл на користування ізолювальними протигазами в кожному випадку повинен видавати керівник робіт працівникам, які пройшли медичний огляд і спеціальний інструктаж з правил користування таким протигазом.

5.53. Тривалість роботи в протигазі без перерви не повинна перевищувати 30 хвилин.

5.54. Повітрязабірні патрубки шлангових протигазів необхідно встановлювати з навітряного боку. За відсутності примусового нагнітання повітря вентилятором довжина шлангу не повинна перевищувати 10 м.

Шланг не повинен мати різких перегинів і не повинен затискатися.

5.55. Рятувальні пояси повинні мати наплічні ремені з вузлом кріплення мотузки на їх перетині з боку спини.

Пояс повинен підганятися таким чином, щоб вузол кріплення розміщувався не нижче лопаток. Застосування поясів без наплічних ременів не допускається.

5.56. Протигази перевіряють на герметичність перед виконанням кожної газонебезпечної роботи.

5.57. Рятувальні пояси повинні випробовуватись згідно з вимогами експлуатаційної документації заводу-виробника. За її відсутності рятувальні пояси з кільцями для карабінів випробовують протягом 5 хвилин вантажем масою 200 кг, що кріпиться до кільця поясу, застібнутого на обидві пряжки. Після зняття тягаря на поясі не повинно бути слідів пошкоджень.

5.58. Поясні карабіни випробовують протягом 5 хвилин вантажем масою 200 кг, що кріпиться до карабіна з відкритим затвором. Після зняття навантаження вивільнений затвор карабіна повинен стати на своє місце.

5.59. Рятувальні мотузки випробовують вантажем масою 200 кг протягом 15 хвилин. Після зняття навантаження на мотузку в цілому та на окремих її нитках не повинно бути пошкоджень.

5.60. Випробування рятувальних поясів, поясних карабінів і рятувальних мотузок необхідно проводити не рідше ніж один раз на 6 місяців.

Перед видачою поясів, карабінів і мотузок їх необхідно перевіряти візуально. Кожний пояс і мотузка повинні мати інвентарне маркування із зазначенням дат проведеного і наступного випробувань.

VI. Вимоги до організації роботи аварійно-диспетчерських служб

6.1. Чисельність і технічне оснащення АДС (філій) установлюються керівництвом газорозподільного підприємства.

6.2. Підприємства, що самостійно експлуатують системи газопостачання, виконують аварійні роботи силами і засобами власної газової служби із залученням в разі необхідності АДС газорозподільного підприємства згідно з укладеним договором.

6.3. На кожному підприємстві з бригадами АДС повинні проводитися тренувальні заняття в умовах, схожих на реальні.

Проведені тренувальні заняття повинні обліковуватись.

6.4. Під час виїзду для локалізації та ліквідації аварій на надземних та підземних газопроводах бригади АДС повинні мати планшети (плани газопроводів з точними прив'язками, схеми зварних стиків у разі потреби).

6.5. Спеціалізований автомобіль АДС повинен забезпечуватися автономними засобами зв'язку, сиреною, проблісковим маячком синього кольору та укомплектовуватися згідно з переліком оснащення аварійних автомобілів АДС, який затверджується газорозподільним підприємством.

6.6. Відповідальним за своєчасне прибуття бригади АДС на місце аварії і виконання робіт є керівник зміни АДС.

6.7. Роботи з ліквідації наслідків аварій повинні виконуватися експлуатаційними підрозділами газорозподільних підприємств (службою аварійно-відновлювальних робіт та/або службою підземних газопроводів) після локалізації аварійної ситуації.

6.8. Роботи з локалізації і ліквідації аварій проводяться без наряду-допуску та до усунення прямої загрози життю людей і пошкодженню матеріальних цінностей.

Після усунення загрози роботи з приведення газопроводів і газового обладнання в технічно справний стан повинні проводитися за нарядом-допуском.

Якщо аварія від початку до кінця ліквідується аварійною службою, складання наряду-допуску не вимагається.

VII. Захист сталевих споруд систем газопостачання від електрохімічної корозії

7.1. Заходи із захисту від корозії повинні забезпечувати цілісність споруди протягом усього строку її експлуатації.

7.2. Періодичність проведення обслуговування (ремонтів), оглядів установок захисту від електрохімічної корозії споруд систем газопостачання та їх обсяги повинні відповідати проекту, вимогам виробників обладнання та нормативних документів.

7.3. Відповідальними за стан ЕХЗ споруд систем газопостачання є їх власники (орендарі / наймачи).

7.4. Власники (орендарі / наймачи) засобів ЕХЗ повинні забезпечити їх періодичний огляд і технічне обслуговування, контрольні вимірювання значень захисних потенціалів підземних споруд системи газопостачання, а також ремонтні роботи установок ЕХЗ та періодичну перевірку ефективності дії засобів ЕХЗ на весь період експлуатації підземних споруд системи газопостачання.

7.5. Технічний огляд установок ЕХЗ виконується в строки, що встановлені власником (орендарем / наймачем), які забезпечують їх безперебійну роботу, але не рідше ніж:

установки дренажного захисту – чотири рази на місяць;

установки катодного захисту – один раз на місяць;

установки протекторного захисту – один раз на рік.

Для установок ЕХЗ, обладнаних засобами телеметричного контролю, періодичність збільшується в два рази.

7.6. Вимірювання потенціалів на підземних сталевих спорудах системи газопостачання повинні проводитися під час перевірки ефективності роботи установок ЕХЗ не рідше одного разу на 3 місяці, а також після кожної зміни корозійних умов, у зв'язку із зміною режиму роботи установок

електропостачання електрифікованого транспорту, розвитку мереж джерел блукаючих струмів, газопроводів та інших підземних металевих інженерних мереж, а також після кожного капітального ремонту установок ЕХЗ. За межами зон впливу діючих установок ЕХЗ не рідше двох разів на рік.

7.7. Роботи і вимірювання в контрольно-вимірювальних пунктах у межах проїзної частини вулиць і доріг, на рейкових коліях трамвая і залізничних шляхах, джерелах електроживлення установок електрозахисту повинні виконуватися бригадою в складі не менше ніж два працівника, один з яких стежить за безпекою робіт, що проводяться.

Проведення робіт і вимірювань у колодязях, тунелях і траншеях завглибшки понад 1 м повинно виконуватися бригадою у складі не менше ніж три працівники.

7.8. Усі роботи працівників підрозділів з експлуатації ЕХЗ на тягових підстанціях і відсмоктувальних пунктах електротранспорту проводяться за участю працівників підстанції.

7.9. Металеві корпуси електроустановок, які не перебувають під напругою, повинні мати занулення і захисне заземлення.

7.10. Підключення захисних установок до електромережі змінного струму 110/220 В повинно виконуватись представником власника електричних мереж.

Директор департаменту праці

Олег ГНАТЮК

Додаток 1
до Вимог щодо безпеки під час
експлуатації систем
газопостачання
(пункт 3.1.6 глави 3.1 розділу III)

**Проведення періодичних оглядів (обходів) трас
підземних газопроводів**

Газопроводи		Траси газопроводів		
		низького тиску в забудованій частині населеного пункту	високого і середнього тисків в забудованій частині населеного пункту	усіх тисків у незабудованій частині населених пунктів
1	Новозбудовані і введені в експлуатацію	безпосередньо в день пуску і наступного дня		
2	2.1. Сталеві та поліетиленові, що експлуатуються в нормальних умовах та перебувають у задовільному технічному стані, а також сталеві після реконструкції методом протягування поліетиленових труб	один раз на місяць	один раз на 2 тижні	один раз на 3 місяці
	2.2. Такі самі щорічному КПО	один раз на 2 місяці	один раз на місяць	один раз на 6 місяців
3	З тимчасово усуненим витіканням (бинт, бандаж)	щодня до проведення ремонту		
4	Берегові частини переходів через водні перешкоди і яри	щодня в період повені		

Примітки:

- Газопроводи з дефектами підлягають обов'язковому приладовому технічному обстеженню.
- Періодичність огляду газопроводів-вводів до громадських будинків та підприємств повинна виконуватись у такі самі строки, як для розподільних газопроводів.

Додаток 2
до Вимог щодо безпеки під час
експлуатації систем
газопостачання
(пункт 3.6.7 глави 3.6 розділу III)

АКТ № _____

ПЕРВИННОЇ / ПОВТОРНОЇ
(необхідне підкреслити)

**ПЕРЕВІРКИ ТА ПРОЧИСТКИ ДИМОВИХ І ВЕНТИЛЯЦІЙНИХ
КАНАЛІВ КОМУНАЛЬНО-ПОБУТОВИХ ОБ'ЄКТІВ,
ГРОМАДСЬКИХ БУДИНКІВ**

Рекомендована форма

м. _____ «_____» _____ 20 _____ р.

Виконана перевірка та прочистка димових і вентиляційних каналів в
_____, розташованому за
адресою: вул. _____, буд. № _____.

Розташовано газові прилади: _____

Власник (орендар / наймач) об'єкта _____

ВСТАНОВЛЕНО:

1. Відповідність конструкції і використаних матеріалів вимогам проєктної документації: _____.
2. Димові канали виконано з: _____.
3. Вентиляційні канали виконано з: _____.
4. Площа перерізу становить:
ДК _____ мм²;
ДК _____ мм²

Продовження додатка 2

- ВК _____ мм²;
 ВК _____ мм².
5. З'єднувальна димовідвідна труба, що приєднує газовий прилад до димового каналу, виконана з матеріалу: _____ та її перетин становить _____ мм².
6. Довжина вертикальної ділянки димовідвідної труби _____ м.
7. Сумарна довжина горизонтальних ділянок димовідвідної труби _____ м.
8. Ухил димовідвідної труби _____, кількість поворотів _____, радіус закруглення _____ мм.
9. Стан з'єднувальної димовідвідної труби та місця приєднання до димового каналу _____.
10. Наявність та справність перетинки в ДК _____.
11. Прохідність каналів та наявність тяги _____.
12. Герметичність каналів _____.
13. Відокремленість каналів _____.
14. Протипожежні переділki від горючих конструкцій наявні та справні і становлять _____ м.
15. Справність оголовка _____.
16. Правильність розташування оголовка відносно даху _____.
17. Розташування оголовка з урахуванням зони вітрового підпору _____.
18. Стан внутрішніх поверхонь димових каналів _____, вентиляційних каналів _____.
19. Відсутність тріщин на зовнішніх поверхнях димових каналів _____, вентиляційних каналів _____.
20. Наявність «кишені» та люка для очищення _____.
21. Димові канали на горищах або дахах мають нумерацію _____.
22. Величина тяги в каналах на день перевірки:
 ДК _____ Па (мм вод. ст.);
 ДК _____ Па (мм вод. ст.);
 ВК _____ Па (мм вод. ст.);
 ВК _____ Па (мм вод. ст.).
23. Величину тяги перевірено приладом: _____, № _____.
24. Дата останньої повірки приладу: _____.
25. Кратність повітрообміну приміщення становить _____.
26. Кратність повітрообміну перевірена приладом: _____, № _____.
27. Дата останньої повірки приладу: _____.

ВИСНОВОК:

Димові і вентиляційні канали за адресою: _____, буд. № _____, відповідають проектному рішенням та придатні до експлуатації;

Продовження додатка 2

димові і вентиляційні канали за адресою: _____, буд. № _____,
непридатні до експлуатації з причин: _____

Власника попереджено про заборону користування газовими приладами та апаратами

(власне ім'я та прізвище власника)

(час)

(підпис)

Акт перевірки та прочистки димових і вентиляційних каналів (далі – ДВК) передано до газорозподільного підприємства

**Керівник суб'єкта господарювання, що виконав
перевірку та прочистку ДВК**

(підпис)

(власне ім'я та прізвище)

МП (за наявності)

Чистильник ДВК

(підпис)

(власне ім'я та прізвище)

Чистильник ДВК

(підпис)

(власне ім'я та прізвище)

Власник

(підпис)

(власне ім'я та прізвище)

МП (за наявності)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проєкту наказу Міністерства економіки України «Про затвердження Вимог щодо безпеки під час експлуатації систем газопостачання»

1. Мета

Вимоги щодо безпеки під час експлуатації систем газопостачання» (далі – проєкт акта) розроблено з метою встановлення єдиних вимог з охорони праці для всіх підприємств та суб'єктів підприємницької діяльності незалежно від форм власності та видів діяльності під час експлуатації об'єктів систем газопостачання.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Законом України від 28.07.2023 № 3293-ІХ «Про оптимізацію структури власності оператора газотранспортної системи України» внесено зміни до Закону України «Про ринок природного газу» (далі – Закон № 3293-ІХ).

Закон № 3293-ІХ доповнено статтею 8¹, відповідно до якої Державна служба енергетичного нагляду здійснює проведення технічного розслідування обставин та причин виникнення аварій, пов'язаних з використанням природного газу в побуті, у порядку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в нафтогазовому комплексі.

Предметом державного енергетичного нагляду (контролю) на ринку природного газу є господарська діяльність суб'єктів ринку природного газу та інших осіб у частині дотримання вимог нормативно-правових актів з питань технічної експлуатації і технічного стану газорозподільних систем, внутрішньобудинкових систем газопостачання, газових мереж внутрішнього газопостачання, безпеки використання в побуті приладів обліку природного газу, димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків, їх випробування та ремонту, а також виконання суб'єктами господарювання робіт для забезпечення безпеки використання природного газу в побуті.

Пунктом 3 Положення про Державну інспекцію енергетичного нагляду України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14.02.2018 № 77, Основними завданнями Держенергонагляду є реалізація державної політики у сфері нагляду (контролю) у галузях електроенергетики та теплопостачання, а також на ринку природного газу.

Держенергонагляд здійснює державний енергетичний нагляд (контроль) на ринку природного газу шляхом проведення відповідних обстежень, перевірок, оглядів, інспектування об'єктів газорозподільних систем, внутрішньобудинкових систем газопостачання, газових мереж внутрішнього газопостачання, димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків, їх випробування та ремонту у порядку, визначеному Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Соболев Олексій Дмитрович**

Сертифікат 6FA97849F1B2570D04000000C79A0000D6EF0100

Дійсний з 13.06.2023 15:57:00 по 13.06.2025 15:57:00

Мінекономіки

4703-05/91428-03 від 18.12.2024 23:02

На сьогодні нормативно-правовий акт, що регулює відносини у сфері у зазначених сферах – Правила безпеки систем газопостачання, затверджені наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 15.05.2015 № 285, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 08.06.2015 за № 674/27119 (далі – Правила).

Правила визначають вимоги охорони праці суб'єктів господарювання незалежно від форм власності та організаційно-правової форми, діяльність яких пов'язана з будівництвом, ремонтом, розширенням, реконструкцією, технічним переоснащенням, експлуатацією систем газопостачання, а також роздрібною торгівлею зрідженим вуглеводним газом у балонах.

Крім цього, Правила частково регулюють питання, які не належать до сфери правових відносин, що регулюються законодавством у сфері охорони праці, зокрема щодо розслідування обставин та причин виникнення аварій, пов'язаних з використанням природного газу в побуті та окремих питань пов'язаних з технічною експлуатацією систем газопостачання.

Пунктом 4 постанови Кабінету Міністрів України від 03.01.2024 № 1 «Деякі питання оптимізації діяльності центральних органів виконавчої влади у сфері державного енергетичного нагляду (контролю) на ринку природного газу» Міністерство економіки України визначено розробником правил з питань забезпечення безпеки та здоров'я працівників під час експлуатації систем газопостачання.

Прийняття проекту акта спрямоване на дерегуляцію у сфері охорони праці, оскільки виключаються норми щодо:

забезпечення належного технічного стану та експлуатації систем газопостачання;

належного технічного обслуговування димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків.

3. Основні положення проекту акта

Проектом акта встановлюються єдині вимоги з охорони праці для всіх підприємств та суб'єктів підприємницької діяльності незалежно від форм власності та видів діяльності під час експлуатації об'єктів систем газопостачання.

Врегульовані питання щодо: усунення дублювання та неузгодженості між вимогами нормативно-правових актів з охорони праці й державними будівельними нормами; забезпечення належного рівня безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.

Передбачено втрату чинності Правил безпеки систем газопостачання, затверджених наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 15.05.2015 № 285, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 08.06.2015 за № 674/27119.

4. Правові аспекти

Проект акта розроблено відповідно до вимог статті 28 Закону України «Про охорону праці».

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація проекту акта не потребуватиме додаткових витрат із державного та місцевого бюджетів.

6. Позиція заінтересованих сторін

Реалізація акта впливатиме на інтереси суб'єктів господарювання, які здійснюють діяльність з експлуатації об'єктів систем газопостачання.

Проект акта стосується соціально-трудової сфери та потребує погодження зі Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні та Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні.

Проект акта не стосується прав осіб з інвалідністю, сфери наукової та науково-технічної діяльності, питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, розвитку адміністративно-територіальних одиниць і не потребує погодження всеукраїнськими громадськими організаціями осіб з інвалідністю та їхніми спілками, Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій та уповноваженими представниками всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи відповідних органів місцевого самоврядування.

Проект акта не потребує проведення цифрової експертизи та отримання висновку Міністерства цифрової трансформації України про проведення цифрової експертизи, у зв'язку з тим, що проект акта не стосується питань інформатизації, електронного урядування, формування та використання національних електронних інформаційних ресурсів, розвитку інформаційного суспільства, електронної демократії, надання електронних послуг або цифрового розвитку.

Проект акта оприлюднено на офіційному сайті Міністерства економіки України (www.me.gov.ua).

7. Оцінка відповідності

За предметом правового регулювання проект акта не належить до сфери, правовідносини в якій регулюються правом Європейського Союзу.

Проект акта не стосується зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Проект акта не стосується прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод.

У проекті акта відсутні положення, які містять ознаки дискримінації.

Проект акта не містить положень, які порушують принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Реалізація проекту акта не впливатиме на розвиток регіонів, ринок праці,

громадське здоров'я, екологію та навколишнє природне середовище.

Проект акта не стосується державного планування для довкілля, у тому числі для здоров'я населення.

8. Прогноз результатів

Реалізація проекту акта сприятиме підвищенню рівня безпеки технологічних процесів, поліпшенню умов праці, посилить вимоги до регламентації безпечних методів роботи працівників під час експлуатації систем газопостачання, зменшенню кількості аварій, нещасних випадків і професійних захворювань.

Вплив реалізації акта на заінтересованих сторін

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
Суб'єкти господарювання, які експлуатують об'єкти систем газопостачання.	Зниження рівня державного регулювання економічної діяльності суб'єктів господарювання та забезпечення належного рівня безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.	Врегулювання відносин під час експлуатації об'єктів систем газопостачання сприятиме економії часу і підвищення продуктивності та інших внутрішніх процесів суб'єктів господарювання.
Працівники підприємств, які експлуатують об'єкти систем газопостачання.	Зниження рівня державного регулювання діяльності працівників під час виконання ними службових обов'язків та забезпечення належного рівня безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.	Врегулювання відносин під час експлуатації об'єктів систем газопостачання сприятиме економії часу і підвищення продуктивності та інших внутрішніх процесів під час виконання працівниками своїх службових обов'язків.

Виконувач обов'язків Міністра
економіки України

Олексій СОБОЛЕВ

_____ 2024 р.

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
проекту наказу Міністерства економіки України
«Про затвердження Вимог щодо безпеки під час експлуатації систем
газопостачання» (далі – проєкт регуляторного акта)

I. Визначення проблеми

За останній період у галузі постачання природного газу накопичилась досить значна кількість проблем, зокрема, щодо неналежного технічного стану систем газопостачання, проблем із забезпеченням технічного обслуговування газових мереж тощо.

Законом України від 28.07.2023 № 3293-ІХ «Про оптимізацію структури власності оператора газотранспортної системи України» внесено зміни до Закону України «Про ринок природного газу» (далі – Закон № 3293-ІХ).

Закон № 3293-ІХ доповнено статтею 8¹, відповідно до якої Державна служба енергетичного нагляду здійснює проведення технічного розслідування обставин та причин виникнення аварій, пов'язаних з використанням природного газу в побуті, у порядку, що затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики в нафтогазовому комплексі.

Предметом державного енергетичного нагляду (контролю) на ринку природного газу є господарська діяльність суб'єктів ринку природного газу та інших осіб у частині дотримання вимог нормативно-правових актів з питань технічної експлуатації і технічного стану газорозподільних систем, внутрішньобудинкових систем газопостачання, газових мереж внутрішнього газопостачання, безпеки використання в побуті приладів обліку природного газу, димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків, їх випробування та ремонту, а також виконання суб'єктами господарювання робіт для забезпечення безпеки використання природного газу в побуті.

Держенергонагляд здійснює державний енергетичний нагляд (контроль) на ринку природного газу шляхом проведення відповідних обстежень, перевірок, оглядів, інспектування об'єктів газорозподільних систем, внутрішньобудинкових систем газопостачання, газових мереж внутрішнього газопостачання, димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків, їх випробування та ремонту у порядку, визначеному Законом України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”.

Також експлуатація систем газопостачання здійснюється у всіх галузях промисловості та переважаючою більшістю суб'єктів господарювання, та є видом діяльності, що характеризується високим ступенем ризику, пов'язаним з небезпекою для життя та здоров'я працівників.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Соболев Олексій Дмитрович**

Сертифікат 6FA97849F1B2570D04000000C79A0000D6EF0100

Дійсний з 13.06.2023 15:57:00 по 13.06.2025 15:57:00

Мінекономіки

4703-05/91428-03 від 18.12.2024 23:02

Також, накопичились проблеми, пов'язані з безпечним монтажем, демонтажем, налагодженням, експлуатацією, ремонтом, технічним обслуговуванням та реконструкцією систем газопостачання, а також роздрібною торгівлею скрапленим вуглеводним газом у балонах.

Залишається незадовільним стан справ у сфері безпеки та охорони праці працівників під час експлуатації систем газопостачання, почастишали випадки отруєння чадним газом, витоків газу, вибухів, що призводить до нещасних випадків з людськими жертвами.

За інформацією Держпраці у період з січня по листопад 2024 у газовій промисловості кількість травмованих налічує 34 працівника, з них смертельно травмованих – 10 працівників. В інших галузях промисловості кількість травмованих працівників із смертельними наслідками налічує 208 осіб.

На сьогодні нормативно-правовий акт, що регулює відносини у сфері у зазначених сферах – Правила безпеки систем газопостачання, затверджені наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 15.05.2015 № 285, зареєстрованого у Міністерстві юстиції України 08.06.2015 за № 674/27119 (далі – Правила).

Правила визначають вимоги охорони праці суб'єктів господарювання незалежно від форм власності та організаційно-правової форми, діяльність яких пов'язана з будівництвом, ремонтом, розширенням, реконструкцією, технічним переоснащенням, експлуатацією систем газопостачання, а також роздрібною торгівлею зрідженим вуглеводним газом у балонах.

Крім цього, Правила частково регулюють питання, які не належать до сфери правових відносин, що регулюються законодавством у сфері охорони праці, зокрема щодо розслідування обставин та причин виникнення аварій, пов'язаних з використанням природного газу в побуті та окремих питань пов'язаних з технічною експлуатацією систем газопостачання.

Прийняття проекту регуляторного акта спрямоване на дерегуляцію у сфері охорони праці, оскільки виключаються норми щодо:

забезпечення належного технічного стану та експлуатації систем газопостачання;

належного технічного обслуговування димових і вентиляційних каналів житлових і громадських будинків.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Громадяни	Так	-
Держава	Так	-
Суб'єкти господарювання	Так	-
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	Так	-

Проект регуляторного акта розроблено з дотриманням принципів державної регуляторної політики, зокрема принципу доцільності.

Обґрунтування неможливості вирішення проблеми за допомогою ринкових механізмів:

Визначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки пов'язана безпосередньо з безпекою та здоров'ям працівників, тому потребує вирішення шляхом державного регулювання. Положення, викладені в проекті акта, мають загальнообов'язковий характер і не можуть затверджуватися локальними актами суб'єктів господарювання.

II. Цілі державного регулювання

Основними цілями прийняття регуляторного акта є встановлення єдиних, актуальних вимог до суб'єктів господарювання щодо безпеки та здоров'я працівників шляхом запровадження заходів щодо сприяння поліпшенню безпеки та здоров'я, а також запобіганню нещасним випадкам і травматизму, що виникають внаслідок професійної діяльності.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1. Прийняття проекту регуляторного акта	Прийняття регуляторного акта сприятиме зниженню виробничого травматизму та професійної захворюваності працівників промисловості під час здійснення господарської діяльності суб'єктами господарювання. Економічна ефективність полягатиме у зменшенні витрат, пов'язаних з відшкодуванням шкоди, обумовленої зазначеними причинами. Сприятиме зменшенню правового регулювання економічної діяльності суб'єктів господарювання у сфері охорони праці, актуалізації і визначення єдиних вимог охорони праці в галузі.
Альтернатива 2. Залишення існуючої ситуації без змін	Чинні Правила безпеки систем газопостачання наказ, затверджені наказом Міністерства енергетики та вугільної промисловості України від 15 травня 2015 року № 285, зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 08 червня 2015 року за № 674/27119, не забезпечуватимуть належного рівня безпеки, гігієни праці та виробничого середовища.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей:

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1. Прийняття проєкту регуляторного акта	Зменшення витрат на розслідування нещасних випадків; - виплати по лікарняним листкам за період хвороби після травми; - відшкодування шкоди у разі стійкої втрати працездатності або у разі смерті працівника; - зменшення витрат на медичне обслуговування в лікарні після травмування; - зменшення витрат на реабілітацію осіб, які отримують травми; - зменшення пенсійних виплат через отримання інвалідності. Удосконалення нормативно-правової бази. Розвиток інтеграційних процесів і створення передумов для набуття Україною статусу асоційованого члена ЄС.	Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті. Витрати на ліквідацію наслідків надзвичайних ситуацій (аварій).
Альтернатива 2. Залишення існуючої ситуації без змін	Не передбачаються.	Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1. Прийняття проєкту регуляторного акта	Підвищення рівня безпеки праці та здоров'я громадян; зменшення особистих витрат в зв'язку з погіршенням стану здоров'я; зниження рівня моральної шкоди.	Відсутні.
Альтернатива 2. Залишення існуючої ситуації без змін	Відсутні.	Витрати, на відновлення працездатності та здоров'я, спричиненими нещасними випадками та професійними захворюваннями, фізичні

		страждання через отримання травм. Втрати близьких та рідних.
--	--	--

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Альтернатива 1

Показник	Великі	Середні	Малі та Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць*	3	106	209	318
Питома вага групи у загальній кількості, відсотки	1	33.3	65.7	100

Примітка.

*Кількість діючих підприємств за видами економічної діяльності з розподілом на великі, середні, малі та мікропідприємства за 2010–2023 роки, за даними Державної служби статистики України (далі – Держстат) <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1. Прийняття проєкту регуляторного акта	Зменшення витрат за рахунок організації та проведенні розслідування за рахунок зменшення рівня травматизму та гострих професійних захворювань, отруєнь; виплат лікарняних після травми за перші 5 днів; здійснення виплат потерпілим за моральну шкоду внаслідок травми; втрати від простою та поновлення технологічного процесу; заміна відсутнього через травмування персоналу; понадурочні роботи для компенсації недовипуску продукції; штрафи за нещасні випадки.	За статистичними даними Держстату, кількість суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність з постачання, розподілення газу складає 318. Суми витрат часу на ознайомлення з вимогами регулювання суб'єктів господарювання за 1 рік – 231552,00 гривень.
Альтернатива 2. Залишення існуючої	Не передбачаються	Прямі та непрямі витрати пов'язані з

ситуації без змін		підвищеним рівнем травматизму та профзахворювань в зв'язку з відсутністю актуальних Вимог, зниження іміджу підприємств в конкурентному просторі
Сумарні витрати за альтернативами		Сума витрат, грн
Альтернатива 1. Прийняття проєкту регуляторного акта		231552,00 грн
Альтернатива 2. Залишення існуючої ситуації без змін		0 грн

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного балу
Альтернатива 1. Прийняття проєкту регуляторного акта	3 - цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті майже повною мірою (усі важливі аспекти проблеми існувати не будуть)	Цілі прийняття регуляторного акта можуть бути досягнуті майже повною мірою (усі важливі аспекти проблеми існувати не будуть);
Альтернатива 2. Залишення існуючої ситуації без змін	1 - цілі прийняття регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати)	Цілі прийняття проєкту регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжить існувати).

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1. Прийняття проєкту регуляторного акта	Держава: Зменшення витрат на розслідування нещасних випадків; - виплати по лікарняним листкам за період хвороби після травми; - відшкодування шкоди у разі стійкої	Держава: Зниження витрат в зв'язку зі зниженням травматизму. Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі	У разі прийняття регуляторного акта встановлені цілі будуть досягнуті повною мірою, що повністю забезпечить потребу у вирішенні проблеми, встановить

	<p>втрати працездатності або у разі смерті працівника;</p> <ul style="list-style-type: none"> - зменшення витрат на медичне обслуговування в лікарні після травмування; - зменшення витрат на реабілітацію осіб, які отримують травми; - зменшення пенсійних виплат через отримання інвалідності. <p>Удосконалення нормативно-правової бази.</p> <p>Розвиток інтеграційних процесів і створення передумов для набуття Україною статусу асоційованого члена ЄС.</p> <p>Суб'єкти господарювання:</p> <p>Підвищення рівня промислової безпеки.</p> <p>Приведення вимог щодо визначення ефективних заходів з охорони будівель, споруд і природних об'єктів у відповідності до сучасного стану гірничо-геологічних умов розробки залізородних родовищ з обваленням руд і вміщуючих порід.</p> <p>Уніфікація принципів правового регулювання охорони споруд і природних об'єктів, регламентації умов</p>	<p>ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті.</p> <p>Суб'єкти господарювання:</p> <p>Витрати робочого часу, пов'язані з вивченням вимог прийнятого регуляторного акта.</p> <p>Сумарні витрати для всіх суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання складатимуть 132796,8 грн за перший рік.</p>	<p>зрозуміле регулювання, не збільшуючи кількість нормативно-правових актів з одного питання, зникне неврегульованість, що наявна у чинному законодавстві в сфері безпеки та здоров'я на роботі в галузях промисловості.</p>
--	--	---	--

	<p>використання територій, підроблених підземними гірничими роботами.</p> <p>Врахування пропозицій суб'єктів господарювання.</p> <p>Зменшення витрат на ліквідацію надзвичайних ситуацій (аварій).</p> <p>Громадян: Підвищення рівня безпеки праці та здоров'я громадян; зменшення особистих витрат в зв'язку з погіршенням стану здоров'я; зниження рівня моральної шкоди.</p> <p>Суб'єкти господарювання: Зменшення витрат за рахунок: організації та проведенні розслідування за рахунок зменшення травматизму та гострих професійних захворювань, отруєнь; виплат лікарняних після травми за перші 5 днів; здійснення виплат потерпілим за моральну шкоду внаслідок травми; втрати від простою та поновлення технологічного процесу; заміна відсутнього через травмування персоналу; понадурочні роботи</p>	<p>Громадян: Відсутні</p> <p>Суб'єкти господарювання: За статистичними даними Держстату, кількість суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність з постачання, розподілення газу складає 318. Суми витрат на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо) та витрати часу на перегляд інструкцій на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва за 1 рік – 132796,8 гривень</p>	
--	---	---	--

	для компенсації недовипуску продукції; штрафи за нещасні випадки; порушення графіків приймання сировини та відвантаження продукції		
Альтернатива 2. Залишення існуючої ситуації без змін	Держава: Відсутні. Громадяни: Відсутні. Суб'єкти господарювання: Відсутні.	Держава: Витрати на компенсації, що виплачуються державою на відшкодування шкоди у разі ушкодження здоров'я працівників або у разі їх смерті. Громадяни: Витрати, на відновлення працездатності та здоров'я, спричиненими нещасними випадками та професійними захворюваннями, фізичні страждання через отримання травм. Втрата близьких та рідних Суб'єкти господарювання: Витрати: Прямі та непрямі витрати пов'язані з підвищеним рівнем травматизму та профзахворювань в зв'язку з відсутністю Вимог, зниження іміджу підприємств в конкурентному просторі.	У разі залишення існуючої на даний момент ситуації без змін деякі важливі аспекти проблеми залишаться невирішеними, що не забезпечить досягнення поставленої мети повною мірою, зокрема, в частині правового регулювання та забезпечення вимог щодо безпеки під час виконання робіт і приведення їх у відповідність до чинного законодавства України про охорону праці та сучасним досягненням науки і техніки у сфері охорони праці та відповідних галузях економічної діяльності.

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого проєкту акта
Альтернатива 1. Прийняття проєкту регуляторного акту	<p>Зменшення витрат за рахунок:</p> <ul style="list-style-type: none"> організації та проведенні розслідування за рахунок зменшення травматизму та гострих професійних захворювань, отруєнь; виплат лікарняних після травми за перші 5 днів; здійснення виплат потерпілим за моральну шкоду внаслідок травми; втрати від простою та поновлення технологічного процесу; заміна відсутнього через травмування персоналу; понадурочні роботи для компенсації недовипуску продукції; штрафи за нещасні випадки; порушення графіків приймання сировини та відвантаження продукції <p>Вигоди для держави передбачаються в удосконаленні нормативно-правової бази. Вигоди для громадян полягають у підвищенні рівня безпеки праці та здоров'я, а також у покращенні показників безпеки під час виконання робіт.</p> <p>Вигоди для суб'єктів господарювання полягають у зниженні рівня виробничого травматизму та професійної захворюваності.</p>	Відсутні
Альтернатива 2. Залишення існуючої ситуації без змін.	Від такої альтернативи необхідно відмовитися, оскільки сучасний стан нормативно-правового	Відсутні

	забезпечення сфери безпеки та здоров'я на роботі потребує засобів, які б забезпечили його ефективний розвиток та реформування з урахуванням вимог законодавства ЄС.	
--	---	--

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Запропоновані механізми регуляторного акта, за допомогою яких можна розв'язати проблему:

Запропоновані механізми регуляторного акта є дерегуляцією та оптимізацією нормативно-правових актів з охорони праці в галузях промисловості під час експлуатації систем газопостачання шляхом прийняття одного актуального регуляторного акта, вилучення посилань на правила, які є скасованими та/або не належать до нормативно-правових актів з охорони праці, та вимог до проектування, виготовлення та будови обладнання (які не відносяться до сфери охорони праці та вже врегульовані державними будівельними нормами).

Заходи, які мають здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта:

Для впровадження цього регуляторного акта необхідно забезпечити інформування громадськості про вимоги регуляторного акта, шляхом його оприлюднення в засобах масової інформації та на офіційному веб-сайті Міністерства економіки України.

Заходи, які мають здійснити суб'єкти господарювання для впровадження цього регуляторного акта:

Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання, ознайомлення працівників, контроль суб'єкта господарювання за виконанням вимог регуляторного акта.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Регуляторний акт стосується інтересів держави, суб'єктів господарювання. Негативних наслідків у зв'язку з прийняттям регуляторного акту не очікується.

Витрати суб'єктів господарювання викладено згідно з додатком 2 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308.

Витрати на адміністрування регулювання для органу державної влади не передбачаються, а тому витрати згідно з додатком 3 Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта не розроблялись.

Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу).

Питома вага суб'єктів малого підприємництва (малих та мікропідприємств разом) у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання, перевищує 10 відсотків, розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва здійснено згідно з додатком 4 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (Тест малого підприємництва).

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Запропонований термін дії акта:

Термін дії регуляторного акта не обмежений у часі, що дасть змогу повністю вирішити проблемні питання.

Обґрунтування запропонованого терміну дії акта:

Структура запропонованого регуляторного акта розроблена з урахуванням можливості доповнення або внесення змін до регуляторного акта у разі виникнення необхідності правового врегулювання відносин, що виникають в Україні.

Термін набуття чинності регуляторним актом – відповідно до законодавства після його офіційного оприлюднення.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Досягнення цілі державного регулювання, задля якого пропонується регуляторний акт, може бути охарактеризовано наступними кількісними та якісними показниками, значення яких має змінитися за вимірюваний період:

№	Назва показника	Одиниця виміру	1 рік
1	Розмір надходжень до державного бюджету, пов'язаних з дією акта	грн.	00
	Розмір надходжень до місцевих бюджетів, пов'язаних з дією акта	грн.	00
	Розмір надходжень до цільового	грн.	00

	фонду, пов'язаних з дією акта		
2	Кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта	од.	308
3	Розмір коштів, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта	грн.	132796,8
4	Час, що витрачатиметься суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог акта	год.	9.1
5	Рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта	%	100%
<i>Додаткові показники результативності дії регуляторного акта</i>			
6	Кількість нещасних випадків, що сталися з працівниками галузях промисловості протягом року	од.	
7	Кількість звернень суб'єктів господарювання щодо застосування вимог акта	од.	
8	Кількість аварійних ситуацій, пов'язаних з виконанням робіт у вибухонебезпечних середовищах (без травмування працівників)	од.	

Кількісні значення показників 6-8 будуть визначені статистичним методом проведення відстеження результативності під час проведення базового відстеження результативності дії регуляторного акта.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Строки проведення базового відстеження результативності дії регуляторного акта:

Базове відстеження результативності регуляторного акта буде здійснено через рік після набрання чинності цього.

Строки проведення повторного відстеження результативності дії регуляторного акта:

Повторне відстеження здійснюватиметься через рік після проведення базового відстеження шляхом порівняння показників базового та повторного відстеження. Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться один раз на три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності.

Метод проведення відстеження результативності:

Статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності:

Статистичні.

Цільові групи осіб, що обиратимуться для участі у відповідному опитуванні:

Представники суб'єктів господарювання та Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні.

Наукові установи, що залучатимуться для проведення відстеження:

Державна установа „Національний науково-дослідний інститут промислової безпеки та охорони праці”.

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акту

Типовим положенням про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці, затвердженого наказом державного комітету України з нагляду за охороною праці від 26.01.2005 № 15, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15.02.2005 за № 231/10511, визначено, що на підприємстві для працівників організується навчання (лекції, семінари та консультації), яке може проводитися суб'єктом господарювання безкоштовно.

Якщо, припустити, що навчання проводиться на платній основі, то розрахунки наведені у таблиці

№	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	00	00
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	00	00
3	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації,	00	00

	атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень		
4	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	00	00
5	Витрати, пов'язані із наймам додаткового персоналу, гривень	00	00
6	Інше, гривень (витрати на перегляд, підготовку та внесення змін до відповідних інструкцій) 8 год. (час, який витрачається на переробку інструкцій з охорони праці) ; 8 x 48 (мінімальна з/п за 1 год. ¹) = 384 грн	384	384
7	Ознайомлення з вимогами регулювання (пошук в мережі Інтернет) 0,25 год. (час, який витрачається на пошук нормативно-правового акту в мережі Інтернет); 0,25 x 48 (мінімальна з/п за 1 год. ¹) = 12 грн	12	12
7 ¹	Ознайомлення з вимогами регулювання (навчання персоналу шляхом проведення лекцій) 0,45 год (академічна година - час, який витрачається на проведення лекції, семінару, консультації з метою навчання персоналу) 0,45 год. x 48 (мінімальна з/п за 1 год. ¹) = 21,6	21,6	21,6
8	Організація виконання вимог регулювання	00	00
9	РАЗОМ, гривень	417,6	417,6
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	109	109
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання), гривень	45518,4	45518,4

¹ Мінімальна погодинна заробітна плата в Україні з 01.04.2024 відповідно до Закону України «Про Державний бюджет України на 2024 рік».

ТЕСТ

малого підприємництва (М-Тест)

1. Консультації з представниками мікро- та малого підприємництва щодо оцінки впливу регулювання

Консультації щодо визначення впливу запропонованого регулювання на суб'єктів малого підприємництва та визначення детального переліку процедур, виконання яких необхідно для здійснення регулювання, проведено розробником у період з 24 лютого 2024 р. по 18 серпня 2024 р.

№	Вид консультації (публічні консультації прями (круглі столи, наради, робочі зустрічі тощо), інтернет-консультації прями (інтернет-форуми, соціальні мережі тощо), запити (до підприємців, експертів, науковців тощо)	Кількість учасників консультацій, осіб	Основні результати консультацій (опис)
1	Консультації з представниками Громадської ради при Державній службі України з питань праці	1	Узгодження зауважень і пропозицій щодо проекту регуляторного акта
2	Консультації з представниками підприємств металургійної галузі	3	Узгодження зауважень і пропозицій щодо проекту регуляторного акта
3	Консультації з представниками підприємств коксохімічної галузі	1	Узгодження зауважень і пропозицій щодо проекту регуляторного акта

2. Вимірювання впливу регулювання на суб'єктів малого підприємництва (мікро- та малі):

Кількість суб'єктів малого підприємництва, на яких поширюється регулювання: **209** (одиниць), питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких проблема справляє вплив **65,7** (відсотків).

3. Розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання

№	Найменування оцінки	У перший рік (стартовий рік впровадження регулювання)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Оцінка «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання				
1	Придбання необхідного обладнання (пристроїв, машин, механізмів)	0	0	0
2	Процедури перевірки та/або постановки на відповідний облік у визначеному органі державної влади чи місцевого самоврядування	0	0	0

3	Процедури експлуатації обладнання (експлуатаційні витрати - витратні матеріали)	0	0	0
4	Процедури обслуговування обладнання (технічне обслуговування)	0	0	0
5	Інші процедури (уточнити)	X	X	X
	00	00	X	0
6	Разом, гривень	0	X	0
7	Кількість суб'єктів господарювання, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	209		
8	Сумарно, гривень	0	X	0
Оцінка вартості адміністративних процедур суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування				
9	Процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання (пошук в мережі Інтернет) 0,25 год. (час, який витрачається на пошук нормативно-правового акту в мережі Інтернет) 0,25 x 48 (мінімальна з/п за 1 год. ¹) = 12 грн	12	0	12
10	Процедури організації виконання вимог регулювання	0	0	0
11	Процедури офіційного звітування	0	0	0
12	Процедури щодо забезпечення процесу перевірок	0	0	0
13	Інші процедури (уточнити)	X	X	X
13 ¹	Інше, гривень (витрати на перегляд, підготовку та внесення змін до відповідних інструкцій) 8 год. (час, який витрачається на переробку інструкцій з охорони праці) ; 8 x 48 (мінімальна з/п за 1 год. ¹) = 384 грн	384	X	384
13 ²	Ознайомлення з вимогами регулювання (навчання персоналу шляхом проведення лекцій) 0,45 год (академічна година - час, який витрачається на проведення лекції, семінару, консультації з метою навчання	21,6	X	21,6

	персоналу) 0,45 год. x 48 (мінімальна з/п за 1 год. ¹) = 21,6 грн.			
14	Разом, гривень	417,6	X	417,6
15	Кількість суб'єктів малого підприємництва, що повинні виконати вимоги регулювання, одиниць	209		
16	Сумарно, гривень	87278,4	X	87278,4

БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ

на адміністрування регулювання для суб'єктів малого і мікропідприємництва

Розрахунок витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання.

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок адміністрування регулювання:
не потребує (новий)

Процедура регулювання суб'єктів малого і мікропідприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедури	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідно її категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0	0	0	0	0
Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі камеральні	0	0	0	0	0
Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі виїзні	0	0	0	0	0

Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	0	0	0	0	0
Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	0	0	0	0	0
Підготовка звітності за результатами регулювання	0	0	0	0	0
Разом за рік	X	X	X	X	0
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X	0

* Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням процесу регулювання державними органами, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації та на кількість суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання, та на кількість процедур за рік.

4. Розрахунок сумарних витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання

№	Показник	Перший рік регулювання (стартовий), гривень	За п'ять років, гривень
1	Оцінка "прямих" витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання регулювання	0	0
2	Оцінка вартості адміністративних процедур для суб'єктів малого підприємництва щодо виконання регулювання та звітування	87278,4	87278,4
3	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання	87278,4	87278,4
4	Бюджетні витрати на адміністрування регулювання суб'єктів малого підприємництва	0	0
5	Сумарні витрати на виконання запланованого регулювання	87278,4	87278,4

5. Розроблення корегуючих (пом'якшувальних) заходів для малого підприємництва щодо запропонованого регулювання

Процедура, що потребує корегування	Корегуючий механізм
не передбачено	не потребує

Показник	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання за перший рік, гривень	Сумарні витрати малого підприємництва на виконання запланованого регулювання за п'ять років, гривень
Заплановане регулювання	87278,4	87278,4
За умов застосування компенсаторних механізмів для малого підприємництва	не передбачено	не передбачено
Сумарно: зміна вартості регулювання малого підприємництва	0	0

**Виконувач обов'язків Міністра
економіки України**

Олексій СОБОЛЕВ

_____ 2024 р.

МІНІСТЕРСТВО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ
(Мінекономіки)

Н А К А З
з особового складу

13 грудня 2024 року

№ 944-К

Київ

Про виконання обов'язків Міністра

Доручаю виконання обов'язків Міністра економіки України на час мого відрядження з 13 по 19 грудня 2024 року першому заступнику Міністра Соболеву Олексію Дмитровичу.

Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр

Юлія СВИРИДЕНКО

Підписувач: Свиріденко Юлія Анатоліївна
Сертифікат: 3FAA9288358EC00304000007EB82C008728DB00
Дійсний з 05.11.2024 18:25:17 по 05.11.2026 18:25:17

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ОПРИЛЮДНЕННЯ ПРОЕКТУ НАКАЗУ МІНІСТЕРСТВА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ “ ПРО ЗАТВЕРДЖЕННЯ ВИМОГ ЩОДО БЕЗПЕКИ ПІД ЧАС ЕКСПЛУАТАЦІЇ СИСТЕМ ГАЗОПОСТАЧАННЯ”

12.12.2024 | 09:16 | Департамент праці

З метою забезпечення проведення громадського обговорення Міністерство економіки України оприлюднює проект наказу Міністерства економіки України “Про затвердження Вимог щодо безпеки під час експлуатації систем газопостачання” (далі – проект акта).

Проект акта розроблено з метою встановлення єдиних вимог з охорони праці для всіх підприємств та суб’єктів підприємницької діяльності незалежно від форм власності та видів діяльності під час експлуатації об’єктів систем газопостачання.

Електронну версію проекту акта та пояснювальної записки, розміщено на сайті Мінекономіки у розділі “[Обговорення проектів документів](#)”.

Пропозиції та зауваження просимо надсилати протягом місяця з дня оприлюднення за адресами:

Міністерство економіки України 01008, Україна, м. Київ, вулиця М. Грушевського, 12/2, Е-mail: tsibulko@me.gov.ua.

Державна регуляторна служба України 01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, е-mail: inform@drs.gov.ua.

Підписка на новини

Е-mail

Підписатися

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Підписувач **Соболев Олексій Дмитрович**

Сертифікат [6FA97849F1B2570D04000000C79A0000D6EF0100](#)

Дійсний з [13.06.2023 15:57:00](#) по [13.06.2025 15:57:00](#)

Мінекономіки

4703-05/91428-03 від 18.12.2024 23:02